

அறப்பளிசுரசதகம்

மூலமும் உரையும்

சுரு.சுரு.சுரு.சுரு.சுரு.சுரு.சுரு.சுரு.

கழக வெளியீடு

அம்பலவாணக் கவிராயர்

பாடிய

அறப்பளிசுரசதகம்

திரு.புலவர் அரசு அவர்கள் இயற்றிய உரையுடன்

சுரு.சுரு.சுரு.சுரு.சுரு.சுரு.சுரு.சுரு.

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்

திருநெல்வேலி-6

சென்னை-1

வருடம்-1961

பதிப்புரை

நம் செந்தமிழ் மொழி பழங்காலத்து மொழிகளுள் ஒன்றாகப் பண்பட்டுச் சிறந்தமொழி. இதன்கண் காலத்துக்கேற்ப பண்பட்டுச் சிறந்தமொழி. இதன்கண் காலத்துக்கேற்ப எழுந்த இலக்கியச் செல்வங்கள் பல. அவைகளுள் 'சதகம்' என்னும் வகையும் ஒன்று. சதம் என்னும் சொல் வடசொல். ககரம் பெற்று சதகம் என்றாயிற்று. சதகமாவது நூறு என்னும் பொருளது. அறப்பள்ளிசுரசதகம் என்பது அறப்பள்ளித் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் மீது நூறு செய்யுட்களால் ஆக்கப்பட்ட நூல் எனப் பொருள்தரும்.

பிற்காலப் புலவர்கள் சதகவகை நூல்கள் யாத்து அதன்கண், மக்கட்கு மக்களாக வாழவேண்டிய உலகியல் நெறி, அறம் முதலியவற்றைச் செம்பாகமான எளிய இனிய தொடர்களைக் கொண்டமைத்து விளக்குவாராயினர். அது போன்றே இந்நூலும் சதுரகிரி என்னும் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற அறப்பள்ளி ஈசுரன் மீது வாழ்த்தாகப் பாடி இறுதியடிகளில் இறைவன் பெயரை ஒரே மகுடமாக அமைத்து மேல் அடிகளிலெல்லாம் அறனும் மறனும் பண்பும் பழக்கவழக்க ஒழுக்க முறைகளும் பொதுள அமைத்துப் பாடப் பெற்றிலகுகின்றது. இத்தகைய அரிய நூலுக்கு எல்லோரும் நன்கு பொருள் தெரிந்து பயிலும் பொருட்டுத் திரு. 'புலவர் அரசு' அவர்களால் நன்முறையில் உரை எழுதுவித்துச் செப்பமுற அமைத்து வெளியிட்டுள்ளோம். தமிழ்மக்கள் வாங்கிக் கற்று நற்பயன் எய்துவார்களென நம்புகிறோம்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்
அம்பலவாணக் கவிராயர் பாடிய
சதுரகிரி
அறப்பள்ளீசுரசதகம்

தொடருரை

அறப்பள்ளீசுர சதகம் என்பது சதுரகிரி யென்னும் திருப்பதியில் உள்ள அறப்பள்ளி என்னுந் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளிய சிவவெருமானை வாழ்த்தும் முறையில் உலகியல்பற்றிக் கூறும் நூறு செய்யுட்களையுடைய சிறுநூல். அறப்பள்ளி+ஈசுரன்: அறப்பள்ளீசுரன். அறப்பள்ளியில் எழுந்தருளிய ஈசுரன்: ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை. அறப்பள்ளீசுரன்+சதகம்: (அறப்பள்ளீசுரனது சதகம்): அறம் வேற்றுமைத்தொகை. ஆகவே, மூன்று சொற்களும் இரண்டு சந்திகளுங்கொண்ட தொடர் அறப்பள்ளீசுரசதகம்.

அறப்பள்ளி

இது கொல்லிமலைச் சார்பிலுள்ள சதுரகிரியில் உள்ள திருக்கோயில். சதுரகிரிக்கே அறப்பள்ளியெனப் பெயருண்டென்றும் கூறுகின்றனர்.

சதகம்

'விளையும் ஒருபொருள் மேல்ஒரு நூறு தழைய வுரைத்தல் சதகம் என்ப' - இலக்கணவிளக்கம்.

ஒரு பொருளென்பது அகப்பொருள் புறப்பொருள்களில் ஒன்றைக் குறிக்கும். இந்நூல் புறப்பொருளைப்பற்றியது. புறப்பொருளாவது மக்களுடைய வீரம், கொடை, ஒழுக்கம் முதலியவற்றைக் குறிக்கும்.

சதம் - நூறு, சதகம் - நூறுகொண்டது (க:பிரத்தியயம்)

நூலாசிரியர்

இந்நூலின் இறுதிச் செய்யுளில் அம்பலவாண கவிராயணாகும் எனத் தம்மைக் குறிக்கிறார். இவர் சோழ நாட்டில் தில்லையாடி என்னும் ஊரில் வேளாளர் குலத்திற் சுமார் முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் பிறந்து, சீர்காழியில் தங்கியிருந்த இராம நாடகம் பாடிய சிறப்புப்பெற்ற அருணாசலக் கவிராயரின் மூத்த புதல்வர்.

இவரை ஆதரித்தவர்

இந்நூலின் முடிவுதோறும்,
அருமை மதவேள், அனுதினமும் மனதில்நினை
தருசதுர கிரிவளர் அறப்பள்ளீ சுரதே வளே எனவும்,

முதற் செய்யுளில்,

மோழைபூ பதிபெற்ற அதிபன் எமதருமை மதவேள்

ங ஆவது செய்யுளில்	எனவும்
நீதிசேர் அரசன் எமதருமை மதவேள்	எனவும்
எஆவது செய்யுளில் கங்கா குலத்தலைவன் மோழைதரும் அழகன் எமதருமை மதவேள்	எனவும்
கற்பதரு வாகுமெம தருமை மதவேள்	எனவும்
சஎ ஆவது செய்யுளில் அவனிபுக ழருமை மதவேள்	எனவும்
எங ஆவது செய்யுளில், ஆழிபுடை சூழலகில் வேளாளர் குலதிலகன் ஆகும் எமதருமை மதவேள்	எனவும்

குறிப்பிட்டிருப்பதால், இந்நூல் ஆதரித்தவர் வேளாளர் குலத்தைச் சார்ந்த மோழை பூபதி யென்பவரின் புதல்வர் மதவேள் எனப்படுபவரென்றும் அவர் சிறந்தவர் என்றும் கங்கை குலத்தவரென்றும் அறியலாம்.

இவர் (மதவேள்) கொல்லிமலையிலுள்ள குண்டுணி நாட்டுத் தலைவராகிய கருமக் கவுண்டர் என்றும், இவர் தந்தையார் மோழைக் கவுண்டர் என்றும் சில அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

காப்பு நேரிசை வெண்பா

உம்பர்கோன் எம்பெருமான் ஓங்கறப்ப ளீசுரன்மேற் பைம்பொருள்சே ருஞ்சதகம் பாடவே, அம்புவியோர் ஆக்கும் துதிக்கையான் அன்புடையார்க் கின்பருளிக் காக்கும் துதிக்கையான் காப்பு.

(இதன் பொருள்) உம்பர்கோன் எம்பெருமான் ஓங்கு அறப்பளீசுரன்மேல் - வானவர் தலைவனும் எம் இறைவனுமாக உயர்ந்த அறப்பள்ளி யென்னுந் தலத்தில் எழுந்தருளிய இறைவனைக் குறித்து, பைம்பொருள் சேரும் சதகம் பாட புதிய பொருள் அமைந்த சதகத்தைப் பாடுவதற்கு, அம்புவியோர் ஆக்கும் துதிக்கையான் உலகத்தவர் செய்யும் வாழ்த்துக்களை யுடையவனும், அன்புடையார்க்கு இன்பு அருளிக் காக்கும் துதிக்கையான் அன்புடையவர்களுக்கு இன்பத்தையீந்து காப்பாற்றும் தும்பிக்கையனும் (ஆகிய) மூத்த பிள்ளையார், காப்பு - காவல்.

(விளக்கவுரை) அறப்பள்ளி - சதுரகிரியிலுள்ள சிவநகர், அம்பர் இம்பர் உம்பர் என்பவை சுட்டடியாகப் பிறந்த இடங்கள். உம்பர் - மேலிடம் வானுலகம். அங்குள்ளோரையும் உம்பர் என்றது இடவாகுபெயர். துதிக்கை - துதித்தல் (தொழிற்பெயர்) யானையின்கை. காப்பு : தொழிற்பெயர்.

க.உயர்பிறப்பு

கடலுலகில் வாழும்உயிர் எழுபிறப் பினுள்மிக்க
காட்சிபெறு நரசன் மமாய்க்
கருதப் பிறத்தலரி(து): அதினும் உயர் சாதியிற்
கற்புவழி வருதல் அரிது:
வடிவமுடன் அவயவம் குறையாது பிழையாது
வருதலது தனிநும் அரிது
வந்தாலும் இதுபுண்யம் இதுபாவம் என்றெண்ணி
மாசில்வழி நின்றல் அரிது:
நெடியதன வானாதல் அரி(து) அதின் இரக்கம்உள
நெஞ்சினேன் ஆதல் அரிது:
நேசமுடன் உன்பதத்(து) அன்பனாய் வருதல்இந்
நீள்நிலத்(து) அதினும் அரிதாம்
அடியவர்க்கு(கு) அமுதமே! **மோழைபூபதி** பெற்ற
அதிபன் எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அடியவர்க்கு அமுதமே-அடியவர்களின் துன்பத்தை நீக்குபவனே!. மோழை பூபதிபெற்ற அதிபன்-மோழை எனப்படும் தலைவன் ஈன்ற தலைவன், எமது அருமை மதவேள் - எம் அரிய மதவேள், அனுதினமும் மனதில் நினைதரு எப்போம் உள்ளத்தில் வழிபடுகின்ற, சதுரகிரிவளர் அறப்பளீசுர தேவனே- சதுர கிரியில் எழுந்தருளிய அறப்பளீசுர தேவனே! கடல் உலகில் வாழும் எழுபிறப்பு உயிர்களுள் கடலாற் சூழப்பட்ட நிலத்தில் வாழ்கின்ற எழுவகையாகத் தோன்றிய உயிர்களுள், மிக்க காட்சிபெறு நரசன்மமாய்க் கருதப் பிறத்தல் அரிது. மிகுந்த அறிவையுடைய மக்கட் பிறப்பாய் நினைக்குமாறு பிறப்பது அருமை, அதினும் உயர் சாதியில் கற்புவழி வருதல் அரிது - அப் பிறப்பினுள்ளும் உயர்குணமுடைய இனத்திலே கற்பொழுக்கமுடைய மரபிலே தோன்றுதல் அருமை, அதுதனிநும் வடிவமுடன் அவயவம் குறையாது பிழையாது வருதல் அரிது - அவ்வாறு பிறப்பவர்களுள்ளும் அழகுடன் உறுப்புக் குறையாமலும் இல்லாமலும் பிறப்பது அருமை..வந்தாலும் இது புண்யம் இது பாவம் என்று எண்ணி மாசு இல்வழி நின்றல் அரிது- அவ்வாறு பிறப்பினும் இது நன்று இது தீது என நினைத்துக் குற்றமில்லாத நெறியில் நின்றல் அருமை, நெடிய தனவான் ஆதல் அரிது-(அதனினும்) பெரிய செல்வனாவது அருமை, அதின் இரக்கம் உள நெஞ்சினோன் ஆதல் அரிது-அதனினும் அருட்பண்புடைய உளத்தோன் ஆவது அருமை, அதினும் உன்பதத்து நேசமுடன் அன்பனாய் வருதல் இந் நீள்நிலத்து அரிது ஆம்-அதனினும் உன் திருவடிகளிலே அன்பு தவழும் அடியவனாக வருதல் இப்பேருலகிலே அருமையாகும்.

(வி-ரை) எழுவகைப்பிறப்பு: வானவர் மக்கள், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம், பூ. உலகம்., பதி- தலைவன், பூபதி-அரசன், தங்களுக்கு உதவிய வள்ளல்களைப் பூபதி யென்று புகழ்தல் அக்காலப் புலவர் வழக்கம்.

(கருத்து) அறிவுடைய மக்கட் பிறப்பாகப் பிறந்து அழகு, செல்வம், ஒழுக்கம், கடவுள் வழிபாடுகள் உடையவராக இருப்பது அருமை.

உ. இல்லாளின் சிறப்பு

கணவனுக்கு இனியளாய், ம்ருதுபாஷி யாய், மிக்க
கமலைநிகர் ரூப வதியாய்க்,
காய்சினம் இலாளுமாய், நோய்பழி யிலாத (து) ஓர்
கால்வழியில் வந்த வளுமாய்,
மணமிக்க நாணம் மடம் அச்சம், பயிர்ப்பென்ன
வரும் இனிய மார்க்கவதியாய்,
மாமியா மற்(கு) இதம் செய்பவளுமாய், வாசல்
வருவிருந்து) ஒம்பு பவளாய்,
இணையில்மகிழ் நன்சொல்வழி நிற்பவளுமாய், வந்தி
என்பெயர் இலாத வளுமாய்,
இரதியென வேலீலை புரிபவளு மாய்ப்பிறர்தம்
இல்வழி செலாத வளுமாய்,
அணியிழை யொருத்தியுண் டாயினவள் கற்புடையள்
ஆகும், எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில் நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) எமது.....தேவனே!, கணவனுக்கு இனியளாய்-கணவன் பார்வைக்கு அழகியவளாய், மிருது பாஷியாய்-இன்மொழி யுடையவளாய், கமலை நிகர்மிக்க ரூபவதியாய்-திருமகளைப்போலச் சாலவும் அழகியாய், காய்சினம் இலாதவளுமாய் - வெறுக்கத்தக்க கோபம் இல்லாதவளாய், நோய்வழி இலாததுஓர் கால்வழியில் வந்தவளுமாய் - நோயும் இழிவும் இல்லாத ஒப்பற்ற மரபிலே பிறந்தவளாய், மணமிக்க நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்ன வரும் இனிய மார்க்கவதியாய்- புகழ்த்தக்க நான்கு பண்புகளும் பொருந்திய நல்லொழுக்கமுடையவளாய் மாமி மாமற்கு இதம் செய்பவளுமாய்- மாமிக்கும் மாமனுக்கும் நலம் புரிபளாய், வாசல்வரு விருந்து ஒம்புவளாய்-வாயிலில் வரும் விருந்தினரை ஆதரிப்பவளாய், இணை இல் மகிழ்நன் சொல்வழி நிற்பவளுமாய் - ஒப்பற்ற கணவன் மொழிப்படி நடப்பவளாய், வந்தி என் பெயர் இலாதவளுமாய் - மலடியெனும் பெயரில்லாதவளாய், இரதியெனவே லீலை புரிபவளுமாய்- இரதியைப்போல இன்பக்கல்வி செய்பவளாய், பிறர்தம் இல்வழி செலாதவளுமாய் - மற்றவருடைய வீட்டுவழி செல்லாதவளாய், அணி இழை ஒருத்தி உண்டாயின் - அழகிய அணிகலன்களையுடைய ஒரு மங்கை இருந்தால், அவள் கற்பு உடையளாகும் - அவள் கற்புடையவள் எனப்படுவாள்.

(வி-ரை) இரதியென லீலை புரிதலும், மகிழ்நன் சொல்வழி நின்றலும் பிற்கூறப்பட்டன வாதலால் முதலிற்கூறிய இனிமை அழகினால் இனிமையூட்டுதலை மட்டுங் குறிப்பதாகும். மற்றைய பண்புகள் பெண்களுக்குப் பொதுவானவை. நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்பவை பெண்களின் இயல்புக்குக் காவலான படைகள். புகழேந்தியாரும், நாற்குணமும் நாற்படையா என்று கூறுதலைக் காண்க. பெரும்பான்மையும் ஒழுக்கங் கூறுதலின் சிறுபான்மையான நோய் பழியிலாமையும் கூறப்பட்டது. மிருதுபாஷி (வட)- இன்மொழியாள். ரூபவதி-அழகி. இரதி, மந்தன் எனப்படுவோர் காமத் தெய்வங்கள். கலையைக் கலைமகளாகவும், திருவைத் திருமகளாகவும், கொற்றத்தைக் (வெற்றியை) கொற்றவையாகவும் வழிபடுதல் போலக் காமத்தையும் இரதி, காமன் என வழிபடுதல் நம் நாட்டு வழக்கு, சிலப்பதிகாரம், சிந்தாமணி போன்ற காவியங்களிற் காமக் கோட்டமும் அங்குச் சென்று வழிபடுதலும் இருந்தலைக் காண்க.

(க-து) இங்குக் கூறப்பட்டவை கற்புடைய பெண்ணின் பண்புகள்

ங. நன்மக்கட்பேறு

தங்குலம் விளங்கிடப் பெரியோர்கள் செய்துவரு
தருமங்கள் செய்து வரலும்,
தன்மமிகு தானங்கள் செய்தலும், கனயோக
சாதகன் எனப்படுதலும்,
மங்குதல் இலாததன் தந்தைதாய் குருமொழி
மறாதுவழி பாடு செயலும்
வழிவழி வரும் தமது தேவதா பத்திபுரி
மார்க்கமும், தீர்க்கா யுளும்
இங்கித குணங்களும், வித்தையும், புத்தியும்,
ஈகையும், சன்மார்க்கமும்
இவையெல்லாம் உடையவன் புதல்வனாம், அவனையே
அங்கச விரோதியே! சோதியே! நீதிசேர்
அரசன்எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அங்கசவிரோதியே-மன்மதனை அழித்த வனே!, சோதியே-ஒளியே!, நீதிசேர் அரசன்-முறை தவறா அரசனான, எமது.....தேவனே! தம் குலம் விளங்கிடப் பெரியோர்கள் செய்துவரு தருமங்கள் செய்துவரலும், தம் மரபு புகழ்பெற அறிஞர்கள் புரிகின்ற அறங்களை விடாது புரிதலும், தன்மம் மிகு தானங்கள் செய்தலும்-பொருளீட்டும் வலிமையற்றோர்க்குச் செய்யும் தருமமும், நல்லோர்க்கு உதவும் தானமும் ஆகிய இவற்றைச் செய்வதும், கனயோக சாதகன் எனப்படுதலும் - பெரும்புகழ்க்கேதுவான இலக்கணமுடையோன் என்பதும் மங்குதல் இலாத தன் தந்தைதாய் குருமொழி மாறாது வழிபாடு செயலும் - குன்றாத தன் பெற்றோர்களின் மொழியையும் ஆசிரியர் மொழியையும் தட்டமற் பணிபுரிதலும், வழிவழி வரும் தமது தேவதா பத்திபுரி மார்க்க பாட்டு நெறியில் நின்றலும், தீர்க்க ஆயுளும்-நீண்ட வாழ்நாளும், இங்கித குணங்களும்-

நற்பண்புகளும், வித்தையும்-கல்வியும், புத்தியும்-அறிவும், ஈகையும்-கொடையும் சன்மார்க்கமும்-நல்லொழுக்கமும் (ஆகிய) இவையெலாம் உடையவன் புதல்வன் ஆம்- இவற்றையெல்லாம் உடையவன் நன்மகனாவான், அவனை ஈன்றவனே புண்யவான் ஆம் - அவனைப் பெற்றவனே நல்வினை யுடையவன் ஆவான்.

(வி-ரை) அங்கம் இலாதவன் அங்கசன் (வட)-மன்மதன், பண்டைக் காலத்திலே கொடையாக இருந்தது இடைக்காலத்திலே தான தருமங்களாக மாறியிருத்தல் வேண்டும். யானைக்கில்லை தானமும் தருமமும் என்று கூறுவதையும் காண்க. சாதம் (வட) பிறப்பு. சாதகம்-பிறப்புக்குறிப்பு. மார்க்கம் (வட)-நெறி. தீர்க்கக+ஆயுள்- தீர்க்காயுள்(வட) நீண்ட வாழ்நாள். புண்ணியம் (வட)- நன்மை.

(க-து) நன்மகன் இங்குக் கூறிய பண்புகளெலாம் உடையோளுவான்.

ச. உடன் பிறப்பு

கூடப் பிறந்தவர்க்கு எய்துதுயர் தமதுதுயர்
கொள்சுகம் தம்சு கமெனக்
கொண்டு தாம் தேடுபொருள் அவர்தேடுபொருள்
கோ(து)இல்புகழ் தம்பு கழெனத், (அவர்கொள்
தேடுற்ற அவர்நிந்தை தம்நிந்தை தம்தவம்
தீ(து)இல் அவர் தவமாம் எனச்,
சீவன்ஒன்று உடல்வேறு இவர்க்கென்ன,
சீ(று) அரவம் மணிவாய் தொறும் (ஐந்தலைச்
கூடுற்ற இரையெடுத்த) ஒருடல் நிறைத்திடும்
கொள்கைபோல் பிரிவின் றியே
கூடிவாழ் பவர்தம்மை யேசகோ தரரெனக்
கூறுவது வேத ருமமாம்
ஆடிச் சிவந்தசெந் தாமைரைப் பாதனே!
அண்ணல் எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிளிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆடிச் சிவந்த செந்தாமரைப் பாதனே-நடித்துச் சிவப்பான செந்தாமரை மலரடிகளையுடையவனே! அண்ணல்-தலைவனாகிய, எமது ..... தேவனே கூடப் பிறந்தவர்களுக்கு நேர்ந்த வருத்தம் தமது வருத்தம் அவர்கள் கொள்ளும் இன்பம் தம் இன்பம் என்றும் தாம் கொண்டு தேடு பொருள் அவர் தேடு பொருள், அவர்கொள் கோதுஇல் புகழ் தம்புகழ் என தாம் முயன்று சேர்க்கும் பொருள் அவர்கள் சேர்க்கும் பொருள், அவர்கள் கொண்ட குற்றமற்ற புகழ் தம்முடைய புகழ் என்றும், அவர் தேடு உற்ற நிந்தை தம் நிந்தை, தம் தவம் தீதுஇல் அவர்தவமாம் என-அவர்கள் கொண்ட பழிப்பு தம்முடைய பழிப்பு, தம்முடைய தவம் குற்றமற்ற அவருடைய தவமாகும் என்றும், இவர்க்குச் சீவன் ஒன்று உடல்வேறு என்ன-இவர்களுக்கு உயிர் ஒன்று, மெய்மட்டும் வேறு என்றும் , சீறு அரவம் மணி ஐந்தலைவாய்தொறும்- சீறுகின்ற பாம்பின் மாணிக்கங்களையுடைய ஐந்து தலைகளிலுள்ள வாய்தோறும், கூடு உற்ற இரை எடுத்து ஓர்

உடல் நிறைந்திடும் கொள்கைபோல்-கிடைத்த உணவை யெடுத்து ஒருடலை நிறைகந்நகின்ற இயற்கைபோலவும், பிரிவே இன்றி-பிரிவே யில்லாமல், கூடி வாழ்பவர் தம்மையே சகோதரர் எனக் கூறுவதுவே தருமம் ஆம்- கூடிவாழ்கின்றவர்களையே உடன்பிறந்தோர் என்று கூறுவது அறமாகும்.

(வி-ரை) பிரிவு இன்றியே என்பதைப் பிரிவே இன்றி என ஏகாரத்தை மாற்றிக் கொள்க. ஐந்து தலைப்பாம்பு தன் வாய்கள் ஐந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் உணவு ஒரே மிடற்றின் வழியே ஒரே வயிற்றுக்குச் செல்வது போல உடன்பிறந்தோர் ஈட்டிய பொருள் ஒருங்கே பயன்படல் வேண்டும். ஐந்து + தலை = ஐந்தலை. சக+உதரர் - சகோதரர் (வடமொழி விருத்திசந்தி)

(க-து) உடன் பிறந்தோர் ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு

ரு. நல்லாசிரியர் இயல்

வேதாந்த சித்தாந்த வழி தெரிந்(து) ஆசார
விவரவிஞ் ஞான பூர்ண
வித்தியாவி சேடசற் குணசத்ய சம்பன்ன
வீரவை ராக்ய முக்ய
சாதார ணப்பிரிய யோகமார்க் காதிக்ய
சமாதிநிஷ்ட டானு பவராய்ச்
சட்சமய நிலைமையும் பரமந்தர் பரதந்தர்
தருமமும் பரசமயமும்
நீதியின் உணர்ந்து, தத் துவமார்க்க ராய்ப், பிரம
நிலைகண்டு பாசமிலராய்,
நித்தியா னந்தசை தன்யராய் ஆசையறு
நெறியுளோர் சற்கு ரவராம்
ஆதார மாய்உயிர்க்கு(கு) உயிராகி யெவையுமாம்
அமல!எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதினினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆதாரமாய் உயிர்க்கு உயிராகி எவையும் ஆம் அமல-உலகுக்கு ஆதரவாய், உயிர்களுக் கெல்லாம் உயிராகி, எவ்வகைப் பொருளும் ஆகிய தூய பொருளே! எமது.....தேவனே! வேதாந்த சித்தாந்த வழிதெரிந்து- வேதாந்த சித்தாந்த நெறிகளை ஆராய்ந்தறிந்து, ஆசார விவரம் - ஒழுக்கத்தெளிவு, விஞ்ஞான பூர்ணம்-விஞ்ஞானத்தின் நிறைவு, வித்தியா விசேடம்-கல்விச் சிறப்பு சற்குணம்-நற்பண்பு, சத்தியம் சம்பன்னம்- உண்மையாகிய செல்வம், வீரவைராக்கியம்-உறுதிமயான வீரம் (மிகுவீரம்), முக்கியம்- தலைமை, சாதாரணப் பிரியம்-அருள், யோகமார்க்க ஆதிக்கியம் - யோக நெறியிலே மேன்மை(என்பவற்றுடன்), சமாதி நிஷ்ட அனுபவராய் - சமாதி கூடுதலிற் பயிற்சியுடையவராய், சட்சமய நிலைமையும்- அறுசமயத் தன்மையும், பரமந்திர தருமமும்- மேலான மந்திரம் மேலான தந்திரம் என்பவற்றின் நிலையையும், பாசமயமும் - பிற

மதங்களையும், நீதியின் உணர்ந்து - நெறிப்படி அறிந்து, தத்துவ மார்க்கராய்-உண்மை நெறியினராகி, பிரம நிலைகண்டு - தூய பொருளின் நிலையை அறிந்து, பாசம் இலராய் - (உலகப்) பற்று நீங்கியவராய், நித்திய ஆனந்த சைதன்யராய்-உண்மையின்ப அறிவுருவினராய், ஆசை அறு நெறியுளோர் பற்றற்ற நெறியில் நிற்போர், சற்குரவர் ஆம் - நல்லாசிரியராவார்.

(வி-ரை) சாதாரணம்-பொது. பிரியம்-அன்பு எனவே சாதாரணப் பிரியம் அருளாயிற்று. அன்பு முதிர்ந்தால் அன்பின் வழியே அருள் பிறக்கும். அருள்: யாவரிடமும் செலுத்தும் அன்பு. அருளென்னும் அன்பின் குழவி என்றார் வள்ளுவர். இச்செய்யுள் வடமொழிகளால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. வீரத்தின் தொடர்பு வைராக்கியம் (ஒரு பொருட் பன்மொழி)

(க-து) இங்குக் கூறியவை நன்மாணாக்கரின் இயல்.

எ. பொருள்செயல் வகை

புண்ணிய வசத்தினாற் செல்வமது வரவேண்டும்
பொருளை ரட்சிக்க வேண்டும்
புத்தியுடன் அதுவொன்று நூறாக வேசெய்து
போதவும் வளர்க்க வேண்டும்
உண்ணவேண்டும், பின்பு நல்லவத் ராபரணம்
உடலில் தரிக்க வேண்டும்
உற்றபெரி யோர்கவிஞர் தமர்ஆ துலர்க்குதவி
ஓங்குபுகழ் தேட வேண்டும்
மண்ணில்வெகு தருமங்கள் செயவேண்டும், உயர்
வழிதேட வேண்டும், அன்றி (மோட்ச
வறிதிற புதைத்துவைத்து), ஈயாத பேர்களே
மார்க்கம் அறி யாக்குரு டராம்.

அண்ணலே! கங்கா குலத்தலைவன் மோழைதரும்
அழகன்எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஐயா!

புரம்பொடிபடச் செய்த செம்மலே-தலைவனே! முப்புரங்களை நிறுபடங் செய்த பெரியோனே! அண்ணல் - தலைவனாகிய, எமது .....தேவனே! வைதாலும், ஓர் கொடுமை செய்தாலும், மாறாது சீறி இகழ்ந்தாலும் - திட்டினும், ஏதேனும் கொடுமை யிழைக்கினும், மாறாமற் நாணாது - சிறிதும் மனங்கோணாமலும் வெட்கப்படாமலும், பொய்யாமல் எனக்கு மாதா பிதா நீயென்று- உண்மையாக எனக்கு அன்னையுந் தந்தையும் நீயே யென்று கூறி, கனிவொடும் பணிவிடை புரிந்து -(ஆசிரியனுக்கு)

மனங்கனிந்து வழிபாடு செய்து, புனித பொருள் உடல் ஆவியும் உன்றனது என்-தூயவனே! என் பொருளும் உடலும் உயிரும் உன்னுடையவை என்று கூறி, தத்தம் செய்து-கொடுத்து, இரவு பகல் போற்றி-இரவும் பகலும் விடாமல் வணங்கி, மலரடியில் மெய்யாகவே வீழ்ந்து பரவி- (ஆசிரியன்) மலர்போன்ற திருவடிகளில் உண்மையாகவே வீழ்ந்து புகழ்ந்து கூறி, உபதேசமது பெறவிரும்புவோர் சற்சீடர் ஆம்-அறிவுபெற விழைவோர் நல்ல மாணாக்கராவர், அவர்க்கு வினைவேர் அறும்படி அருள் செய்திடுவதே மிக்க தேசிகரது கடன்-அவர்களுக்கு வினையன் வேர் கெடும்படி அருள் செய்வது சிறந்த ஆசிரியரது கடமையாகும்.

(வி-ரை) கொடுமை செய்தாலுமோ, இகழ்ந்தாலுமோ என்ப வற்றிலுள்ள ஓகாரங்கள் அசையாக வந்தன. அன்னையின் சிறப்பு நோக்கி மாதாபிதா என முற்கூறினார். பொருள் உடல் ஆவியென ஒன்றினும் ஒன்று மேன்மேற் சிறப்புநோக்கி முறைப்படுத்தப்பட்டன. வினை: நல்வினை தீவீனையிரண்டும் என்பர். வினையின் வேர் அசையாகும்.

(க-து) இங்குக் கூறப்பட்டவை நன்மாணாக்கரின் இயல்.

எ. பொருள்செயல் வகை

புண்ணிய வசத்தினாற் செல்வமது வரவேண்டும்
 பொருளைரட்சிக்க வேண்டும்
 புத்தியுடன் அதுவொன்று நூறாக வேசெய்து
 போதவும் வளர்க்க வேண்டும்
 உண்ணவேண்டும் பின்பு நல்லவத் ராபரணம்
 உடலில் தரிக்க வேண்டும்
 உற்றபெரி யோர்கவிஞர் தமர்ஆ துலர்க்குதவி
 மண்ணில்வெகு தருமங்கள் செயவேண்டும், உயர்
 வறிதிற்புதைத்துவைத்து), ஈயாத பேர்களே
 மார்க்கம்அறி யாக்குரு டராம்
 அண்ணலே! கங்கா குலத்தலைவன் மோழைதரும்
 அழகன்எம(து) அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அண்ணலே-தலைவனே ! கங்காகுலத் தலைவன் மோழைதரும் அழகன்-கங்கை மரபின் முதல்வனான மோழையீன்ற அழகனான, எமது.....தேவனே!

செல்வமது புண்ணிய வசத்தினால் வரவேண்டும்-செல்வமானது நல்ல நெறியிலே கிடைத்தல் வேண்டும். பொருளை ரட்சிக்க வேண்டும். (அவ்வாறு கிடைத்த) செல்வத்தைக் காப்பாற்றல் வேண்டும், புத்தியுடன் அது ஒன்று நூறாகவே செய்து போதவும் வளர்க்க வேண்டும்.- அறிவின் திறத்தால், அப்பொருளை ஒன்று நூறாகுமாறு புரிந்து நன்றாகப் பெருக்குதல் வேண்டும். உண்ண வேண்டும்-சாப்பிடவேண்டும், பின்பு நல்ல வத்திரம் ஆபரணம் உடலில் தரிக்க வேண்டும்-பிறகு, அழகிய ஆடைகளையும் அணிகளையும் மெய்யிலே அணிதல் வேண்டும். உற்ற பெரியோர் கவிஞர் தமர் ஆதுலர்க்கு உதவி

ஓங்குபுகழ் தேடவேண்டும்-தம்மையடைந்த பெரியோர்க்கும் கவிஞருக்கும் உறவினர்க்கும் வறியவர்க்குங் கொடுத்து மிக்க புகழையீட்டல் வேண்டும். மண்ணில் வெகு தருமங்கள் செய வேண்டும்.-உலகிலே வேறுபல அறங்களையும் இயற்றுதல் வேண்டும், உயர் மோட்ச வழிதேட வேண்டும்-மேலான வீட்டுக்கு நெறியாராய்தல் வேண்டும். அன்றி- (இவ்வாறு) அல்லாமல் வறிதில் புதைத்து வைத்து ஈயாத பேர்களே மார்க்கம் அறியாக் குருடராம்-வீணிலே (மண்ணிற்) புதைத்து வைத்துவிட்டுப் (பிறர்க்கு) அளிக்காதவர்களே நெறியறியாத குருடர்கள் ஆவர்.

(வி-ரை) கங்கை-நீர், வேளாளர் உழவுக்கு நீரையே விரும்பி நிற்பார்கள் என்பதனாற் கங்கா குலத்தவர் எனப்பட்டனர். இச்செய்யுளால் மதவேளின் தந்தை மோழையென்றறியப்படும். புண்ணியம்-நன்மை வசம்-ஆதரவு. வத்திர ஆபரணம். வத்திராபரணம் (தீர்க்கசந்தி)

(க-து) நன்னெறியிற் பொருளையீட்டித் தானும் உண்டு உடுத்துப் பிறர்க்கும் அளித்தல் வேண்டும்.

அ. ஒண்ணாது

வஞ்சகர் தமைக்கூடி மருவொணா(து) அன்பிலார்
 வாசலிற் செல்லொ ணாது
 வா(து) எவரிடத்திலும் புரியொணா(து), அறிவிலா
 மடையர்முன் நிற்க(ஒ) ணாது
 கொஞ்சமே னும்தீது செய்யொணா(து) ஒருவர்மேல்
 குற்றஞ்சொ லொண்ணா(து) அயல்
 கோதையர்க ளோடுபரி காசஞ்சே யொண்ணாது
 கோளுரைகள் பே(ச)ஒ ணாது
 நஞ்சுதரும் அரவொடும் பழகொணா(து) இருள்வழி
 நடந்துதனி யே(க)ஒ ணாது
 நதிபெருக்(கு) ஆகின் அதில்நீஞ்சல்செய் யொண்ணாது
 நல்வழி மறக்(க)ஒ ணாது
 அஞ்சாமல் அரசர்முன் பே(ச) ஒணா(து)இவையெலாம்
 அறியும்எம(து) அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) இவையெல்லாம் அறியும்-இங்குக் கூறப்பட்டவற்றை யெல்லாம் அறிந்த, எமது.....தேவனே! வஞ்சகர் தமைக் கூடிமருவ ஒணாது-வஞ்சகரைக் கூடிப்பழகல் தகாது, அன்பு இலார் வாசலில் செல்ல ஒண்ணாது. அன்பு இல்லாதவரின் வீட்டுவாயிலில் அடைதல் கூடாது, வாது எவரிடத்திலும் புரியொணாது. எவரிடமும் வாதாடல் கூடாது. அறிவு இலா மடையர்முன் நிற்க ஒணாது. அறிவு இல்லாத பேதைகளின் எதிரிலும் செல்லல் கூடாது, கொஞ்சமேலும் தீது செய்ய ஒணாது-சிறிதாகினும் தீய செயலைச் செய்தல் ஒவ்வாது. ஒருவர் மேல் குற்றம் சொல ஒண்ணாது-ஒருவர்மேல் குறைகூறல்

கூடாது. அயல் கோதையர்களோடு பரிசாசம் செய ஒண்ணாது - பிற மங்கையருடன் நகைத்துப் பேசுதல் கூடாது.

(வி-ரை) மருவ ஒண்ணாது, மருவ வொண்ணாது என வருதல் வேண்டும். மருவ என்பதன் ஈற்றிலுள்ள அகரம் செய்யுள் விகாரத்திற் கெட்டதாகையால் மருவொண்ணாது என வந்தது. பின் வந்தனவும் அவ்வாறே கெட்டு வந்தன. ஒண்ணாது என்பது ஒண்ணாது என வருவது இடைக்குறை. (க-து) இங்குக் கூறப்பட்டவை செய்ய ஒண்ணாதவை.

ஒன்றற்கொன்று அழகு

வாழ்மனை தனக்கழகு குலமங்கை; குலமங்கை
வாழ்வினுக் கழகு சிறுவர்
வளர்சிறுவ ருக்கழகு கல்வி கல் விக்கழகு
சூழ்குண மதற்கழகு பேரறிவு பேரறிவு
தோன்றிடில் அதற்கழகு தான்
தூயதவம், மேன்மை, உப காரம், விரதம், பொறுமை,
சொல்லரிய பெரியோர் களைத்
தாழ்தல், பணி விடைபுரிதல், சீலம், நே சம், கருணை
சாற்றுமிவை அழகென் பர்கான்
செளரி, மல ரோன், அமரர், முனிவர், முச்சுடரெலாம்
சரணம்எமை ரட்சி யெனவே
ஆழ்கடல் உதித்துவரு விடம்உண்ட கண்டனே!
அண்ணன் எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) செளரி, மலரோன், அமரர், முனிவர், முச்சுடர் எலாம் - திருமாலும் பிரமனும்
வானவரும் முனிவரும் (மதி யிரிவி அங்கி யெனும்) முச்சுடரும் ஆகிய எல்லோரும்,
சரணம் எமை ரட்சி என-அடைக்கலம் எங்களை ஆதரி என்று வேண்ட, ஆழ்கடல் உதித்து
வரும்விடம் உண்ட(நீல) கண்டனே!, அண்ணல்-தலைவனாகிய, எமது தேவனே!,
வாழ்மனை தனக்கு அழகு குலமங்கை-வாழும் இல்லத்திற்கு அழகு நற்குடிப்பிறந்த
மங்கையாவாள், குலமங்கை வாழ்வினுக்கு அழகு சிறுவர்-குலமங்கையின் வாழ்விற்கு
அழகு செய்வோர் நன்மக்கள், வளர் சிறுவருக்கு கல்வி-வளரும் சிறுவர்களுக்கு அழகு
செய்வது கல்வி, கல்விக்கு அழகாவது பெரிய உலகம் புகழும் நற்பண்பாகும்,
சூழ்குணமகற்கு அழகு பேரறிவு-பொருந்திய அந்த நற்பண்புக்கு அழகுசெய்வது
பெருமைமிக்க அறிவு, பேரறிவு தோன்றிடில் அதற்கு அழகுதான்-பேரறிவு உண்டானால்
அதற்கு அழகு செய்பவை, தூயதவம்-நல்ல தவமும், மேன்மை-பெருந்தன்மையும்,
உபகாரம்-(பிறருக்கு) உதவியும், விரதம்-நோன்பும், பொறுமை-பொறையும், சொல் அரிய
பெரியோர்களைத் தாழ்தல்-புகழ்தற்கரிய பெரியோர்களை வணங்குதலும் பணிவிடை
புரிதல்-(அவர்கட்குந்) தொண்டு செய்தலும், சிவநேசம்-சைவப்பற்றும், கருணை-அருளும்
(என) சாற்றும் இவை அழகு என்பர்-கூறப்பட்ட இவைகள் அழகாகும் என்பார்கள்
(அறிஞர்கள்). காண்: முன்னிலையசைச் சொல்

(க-து) இங்குக் கூறப்பட்டவை ஒன்றுக்கொன்று அழகு செய்வன.

க. ஒன்று இல்லாமற் பயன்படாதவை

கோவில் இல் லாதவூர், நாசியில் லாமுகம்,
கொழுநன் இல் லாத மடவார்
குணம்(து) இல் லாவித்தை, மணம்(து) இல் லாதமலர்,
குஞ்சரம் இலாத சேனை,
காவல் இல் லாதபயிர், பாலர் இல் லாதமனை
கதிர்மதி யிலாத வானம்,
கவிஞர் இல் லாதசபை, கதிலயை இலாதபண்,
காவலர் இலாத தேசம்,
ஈவ(து) இல் லாததனம், நியமம் இல் லாதசெபம்,
இசைலவணம் இல் லாத தலூண்
இச்சையில் லாதபெண் போகநலம், இவை தம்மின்
ஏதுபலன் உண்டு? கண்டாய்!
ஆவியனை யாட்(கு) இடம் தந்தவா! கற்பதரு
ஆகும்எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதேவனே!

(இ-ள்) ஆவி அனையாட்கு இடம் தந்தவர்-உயிரனைய உமையம்மைக்கு மெய்யில்
இடப்பங்கை அருளியவனே!, கற்ப தரு ஆகும்- கற்ப தரு என உலகிற்குப் பயன்படுகிற
எமது தேவனே!, கோவில் இல் லாதவூர்-திருக்கோயில் இல் லாத ஊரும், நாசி இல் லா
முகம்- மூக்கு இல் லாத முகமும், கொழுநன் இல் லாத மடவார்-கணவன் இல் லாத
பெண்களும், குணமது இல் லாத வித்தை நற்பண்பையூட்டாத கல்வியும், மணமது இல் லாத
மலர்- நறுமணம் இல் லாத பூவும், குஞ்சரம் இல் லாத சேனை-யானை இல் லாத படையும்,
காவல் இல் லாத பயிர்-வேலியில் லாத பயிரும், பாலர் இல் லாத மனை-மழலைச் சிறுவர்
இல் லாத இல் லமும், கதிர்மதி இல் லாத வானம்-ஞாயிறுந் திங்களும் உலவாத வானமும்,
கவிஞர் இல் லாத சபை புலவர்கள் இல் லாத அவையும், சுதி லயை இலாத பண் இசையுந்
தாள அளவும் இல் லாத சங்கீதமும், காவலர் இலாத தேசம்-அரசன் இல் லாத நாடும், ஈவது
இல் லாத தனம்-கொடையில் லாத பொருளும், நியமம் இல் லாத செபம்-ஒழுங்கு இல் லாத
வழிபாடும், இசை லவணம் இல் லாத லூண் - ஏற்ற அளவு உப்பில் லாத உண்டியும், இச்சை
யில் லாத பெண் போகம்-விருப்பமற்ற மங்கையின் இன்பமும், இவை தம்மின்- (ஆகிய)
இவற்றால், ஏது பலன் உண்டு-என்ன நன்மை யுண்டு? கண்டாய்: முன்னிலை அசைச்சொல்.

(க-து) கோயில் இல் லாத வூர் முதலானவை பயனற்றவை.

கக. தகாத சேர்க்கை

பூத்தயை இல்லாத லோபிய ரிடத்திலே
 பொருளை அருளிச்செய்தனை!
 புண்ணியம் செய்கின்ற சற்சன ரிடத்திலே
 பொல்லாத மிடிவைத் தனை!
 நீதியகல் மூடர்க்கு(கு) அருந்ததி யெனத்தக்க
 நெறிமாத ரைத்தந் தனை!
 நிதானம்உன உத்தமர்க்கு(கு) இங்கிதம் இலாதகொடு
 நீலியைச் சேர்வித் தனை!
 சாதியில் உயர்ந்தபேர் ஈனர்பின் னேசென்று
 தாழ்ந்துபர வச்செய்தனை!
 தமிழருமை யறியாத புல்லர்மேற் கவிவாணர்
 தாம்பாட வேசெய்தனை!
 ஆதரவு(வு) இலாமல் இப்ப படிசெய்த(து) என் சொலாய்?
 அமல! எம(து) அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அமல-குற்றம் அற்றவனே!, எமது.... தேவனே! பூத தயை இல்லாத லோபிய ரிடத்திலே பொருளை அருளிச் செய்தனை-உயிர்களிடம் இரக்கம் காட்டாத கஞ்சரிடத்திலே செல்வத்தைக் கொடுத்தருளினை, புண்ணியம் செய்கின்ற சற்சனரிடத்திலே பொல்லாத மிடி வைத்தனை-நன்மை புரிகின்ற நல்லோரிடம் கொடிய வறுமையைக் குடியாக்கினாய், நீதி அகல்மூடர்க்கு அருந்ததி எனத்தக்க நெறி மாதரைத் தந்தனை அறத்தின் நீங்கிய அறிவிலிகளிடம் அருந்ததி போன்ற கற்புடைய காரிகையரைச் சேர்த்தாய், நிதானம் உள உத்தமர்க்கு இங்கிதம் இலாத கொடு நீலியைச் சேர்வித்தனை அமைதியான நல்லோர்களுக்குக் குறிப்பறிந்து நடவாத கொடிய புரட்டியைக் கூட்டிவிட்டாய், சாதியில் உயர்ந்த பேர் ஈனர் பின்னே சென்று தாழ்ந்து பரவச் செய்தனை உயர்குடியிலே தோன்றியவர்கள் இழிந்தவரின் பின்போய் வணங்கிப் போற்றப் புரிந்தாய், தமிழ் அருமை அறியாத புல்லர்மேல் கவிவாணர் தாம் பாடவே செய்தனை-தமிழின் இன்மையைக் காணாத கயவரைக் கவிஞர்கள் பாடுமாறு புரிந்தாய், இப்படி ஆதரவு இல்லாமல் செய்தது ஏன்? சொலாய்!-இவ்வாறு ஒருவர்க்கொருவர் பற்றில்லாமற் பண்ணினது ஏன்? கூறுவாயாக.

(விரை).பூதம் (வட)-வட உயிர் இங்கிதம்-குறிப்பு அருந்ததி-வசிட்டரின் மனைவி, நீலி-வஞ்சகி. நீலியென்பவள பழையனூரில் ஒரு வணிகன் மனைவி. இவள் இறந்தபின் பேயானாள். கணவன் காஞ்சிபுரம் செல்கையில், ஒரு கள்ளிக்கட்டையைக் குழவியாக்கிக்கொண்டு, அவன் மறுமண மனைவியைப்போல் வடிவமெடுத்துப் பின்தொடர்ந்தாள். அவன் பேயென அஞ்சினான். காஞ்சியிற் சபையோர் முன்தான் அவன்மனைவியென நம்பச்செய்தாள். அவர்கள் வணிகனுடன் அவளையும் ஒரு வீட்டில் இருத்தினர்.கதவைத் தாழிட்டு அவனைக் கொன்று மறைந்தாள். இவ்வாறு ஒரு கதையுண்டு. (க-து) ஒற்றுமைப் பண்பில்லாதவர்களுக்கே வாழ்தல் அரிது.

கஉ. பதர்

மாறாத கலைகற்றும் நிலைபெற்ற சபையிலே
வாயிலா தவனொரு பதர்:
வாள்பிடித்(து) எதிரிவரின் ஓடிப் பதுங்கிடும்
மனக்கோழை தானொரு பதர்:
ஏறா வழக்குரைத்(து) அனைவருஞ் சீசியென்(று)
இக் கழந்ற் பானொரு பதர்:
இல் லாள் புறஞ்செலச் சம்மதித்(து) அவளோ(டு)
இணங்கிவாழ் பவனொரு பதர்:
வேசையர்க ளாசைகொண்(டு) உள்ளளவும் மனை (யானை
விட்டுவிடு வானொரு பதர்:
ஆறாத துயரையும் மிடியையும் தீர்த்தருள்செய்
அமல! எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆறாத துயரையும் மிடியையும் தீர்த்து அருள்செய் அமல!-தணியாத துயரத்தையும் வறுமையையும் போக்கி அருள்புரியும் தூயவனே! எமது.... தேவனே! மாறாத கலைகற்றும் நிலைபெற்ற சபையிலேவாய் இலாதவன் ஒரு பதர்-திரிபு இல்லாத நூல்களையறிந்தும் நிலைபெற்ற அவையிலே (கற்றதைக்) கூறுந் திறமையற்றவன் ஒரு மக்கட்பதர், வாள் பிடித்து எதிரி வரின் ஓடிப் பதுங்கிவிடும் மனக்கோழைதான் ஒரு பதர்-எதிரி வாளேந்திப் போருக்கு வந்தால் அஞ்சியோடி மறைந்திடும் மனவறுதியற்றவன் ஒரு பதர், ஏறா வழக்கு உரைத்து அனைவரும் சீசி! என்று இகழ் நிற்பான் ஒரு பதர் செல்லாத வழக்கைச் செப்பி, யாவரும் சீசி! எனப் பழிக்கும்படி நிற்பவன் ஒரு பதர், இல்லாள் புறம்செலச் சம்மதித்து அவளோடு இணங்கி வாழ்வான் ஒரு பதர்-தன் மனையாள் அயலானிடத்தற்போக மனம் ஒப்பி,அவளுடன் கூடிவாழ்வான் ஒரு பதர், தன்னை வேறொருவர் மெச்சாது தானே மெச்சி வீண் பேசுவான் ஒரு பதர் - தன்னை மற்றவர் புகழாமல், தானே புகழ்ந்துகொண்டு வெற்றுகொண்டுவான் ஒரு பதர், வேசையர்கள் ஆசை கொண்டு உள்ளளவும் காமுற்றுக் காலமெல்லாம் இல்லாளைப் பிரிந்திருப்பவன் ஒரு பதர்.

(க-து) இங்குக் கூறப்பட்டவர்கள் மக்களுக்கு இழிவையுண்டாக்கத் தக்கவர்கள்.

கங. செய்ய வேண்டும்

வாலிபந் தனில்வித்தை கற்கவேண்டும், கற்ற வழியிலே நிற்க வேண்டும்
வளைகடல் திரிந்துபொருள் தேடவேண் டும், தேடி வளறஞ் செய்ய வேண்டும்

சீலம்உடை யோர்களைச் சேரவேண்டும் பிரிதல்
 செய்யா திருக்க வேண்டும்
 செந்தமிழ்ப் பாடல்பல கொள்ள வேண்டும், கொண்டு
 தியாகம் கொடுக்க வேண்டும்,
 ஞாலமிசை பலதருமம் நாட்ட வேண்டும், நாட்டி
 நன்றாய் நடத்த வேண்டும்
 நம்பன் இணையடிபூசை பண்ணவேண்டும் பண்ணி
 னாலும்மிகு பத்தி வேண்டும்
 ஆலமமர் கண்டனே! பூதியணி முண்டனே!
 அனக! எம(து) அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆலம் அமர்கண்டனே-நஞ்சு பொருந்திய கழுத்தையுடையவனே!, பூதி அணி
 முண்டனே-திருநீரு பூசிய நெற்றியையுடையவனே!, அனக - குற்றம் இல்லாதவனே!,
 எமது.....தேவனே!, வாலிபந்தனில் வித்தை கற்கவேண்டும்- இளமையிலேயே
 கலைகளைக் கற்றல் வேண்டும், கற்ற வழியிலே நிற்க வேண்டும், வளைகடல் திரிந்து
 பொருள் தேட வேண்டும் - (உலகை) வளைந்திருக்குங் கடலிலே (கலம் ஊர்ந்து)
 அலைந்து பொருளைச் சேர்த்தல் வேண்டும். தேடி வளர் அறஞ் செய்ய வேண்டும். சீலம்
 உடையோர்களைச் சேர வேண்டும். பிரிதல் செய்யாது இருக்க வேண்டும்- (அவர்களை)
 நீங்காது இருத்தல் வேண்டும், செந்தமிழ்ப் பாக்களைப் (புகழ் மாலையாக) ஏற்றல்
 வேண்டும். கொண்டு தியாகம் கொடுக்க வேண்டும். ஏற்றுப் (புலவர்களுக்கு) நன்கொடை
 அளித்தல் வேண்டும். ஞாலம்மிசை பல தருமம் நாட்ட வேண்டும். நாட்டி நன்றாய் நடத்த
 வேண்டும்-நிறுவியதோடு நில்லாமல், அவற்றை ஒழுங்காக நடத்தல் வேண்டும். கம்பன்
 இணையடி பூசை பண்ண வேண்டும்-சிவபெருமானாகிய (உன்) இரு திருவடி களினும்
 வழிபாடு செய்தல் வேண்டும், பண்ணினாலும் மிகுபத்தி வேண்டும்-வழிபாடு செய்தாலும்
 பேரன்பு வேண்டும்.

(க-து) இங்கே கூறியவாறு கல்வி கற்றல் முதலியவை வேண்டும்.

கச. மேன்மேல் உயர்ச்சி

தன்மட்டில் இரவாது சீவனம் செய்பவன்
 சாமர்த்தியம் உளபுரு டன் ஆம்
 சந்ததம் பதின் மரைக் காப்பாற்று வோன்மிக்க
 தரணிபுகழ் தருதே வன்ஆம்.
 பொன்மட்டி லாமலீந்(து) ஒருநூறு பேரைப்
 புரப்பவன் பொருவி லிந்த்ரன்
 புவிமீதில் ஆயிரம் பேர்தமைக் காப்பாற்று
 புண்யவா னேபிர மன்ஆம்

நன்மைதரு பதினா யிரம்பேர் தமைக்காத்து
ரட்சிப்ப வன்செங் கண்மால்
நாளுமிவன் மேலதிகம் ஆகவெகு பேர்க்குதவு
நரனே மகாதே வன்ஆம்.
அன்மட்டு வார்குழலி பாகனே! ஏகனே!
அண்ணல் எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அல் மட்டுவார் குழலி பாகனே-இருள் போலக் கருநிறமான, மணமிக்க, நீண்ட கூந்தலையுடைய உமையம்மையாரை இடப்பாகத்தில் உடையவனே!, ஏகனே-தனி முதல்வனே!, அண்ணல்-தலைமையிற் சிறந்தவனே, எமது.. தேவனே! இரவாது தன்மடடில் சீவனம் செய்பவன் சாமர்த்தியம் உள புருடன் ஆம்(பிறரை) நாடாமல் தன்வரையில் வாழ்க்கை நடத்துவோன் திறமுடைய ஆடவனாவான், சந்ததம் பதின்மரைக் காப்பாற்றுவோன் மிக்க தரணி புகழ்தரு தேவன் ஆம் - எப்போதும் பதின்மரை ஆதரிப்போன் இவ்வுலகு புகழும் சிறந்த அமரன் ஆவான், மட்டில்லாமல் பொன் ஈந்து ஒரு நூறுபேரைப் புரப்பவன் பொருடில் இந்திரன்-அளவின்றிப் பொருள் கொடுத்து நூறுபேரைக் காப்பாற்றுவோன் ஒப்பற்ற இந்திரன் ஆவான், புவியீதில் ஆயிரம்பேர் தமைக் காப்பாற்று புண்ணியவானே பிரமன் ஆம் - உலகில் ஆயிரம் வரை ஆதரிக்கும் அறத்தலைவனே நான்முகன் ஆவான், நன்மைதரு பதினாயிரம் பேர்தமைக் காத்து ரட்சிப்பவன் செங்கண்மால்-நன்னெறி செல்லும் பதினாயிரம்பேரைக் காப்பாற்றியருள்வோன் செந்தாமரைக் கண்ணானான திருமால் ஆவான், நாளும் இவன்மேல் அதிகமாக வெகுபேர்க்கு உதவும் நரனே மகாதேவன் ஆம்-எந்நாளும் அவனைவிட மிகுதியாக அளவற்றவாக்குக் கொடுக்கும் மனிதனே மகாதேவன் ஆவான்.

(வி-ரை) சீவன் (வட)-உயிர், சீவனம்-வாழ்க்கை, சந்ததம்-எப்போதும். புரப்பவன்-காப்பவன், தரணி-பூமி, இந்திரன், மூவுலகுக்குந் தலைவன்.
(க-து) இங்குக் கூறியவாறு ஈவோர்க்கு உயர்ச்சி கொள்க.

கரு. செயற்கருஞ் செயல்

நீர்மேல் நடக்கலாம்! எட்டியும் தின்னலாம்!
நெருப்பைநீர் போற்செய் யலாம்!
நெடியபெரு வேங்கையைக் கட்டியே தழுவலாம்!
நீள் அர வினைப்பூ ணலாம்!
பார்மீது மணலைச் சமைக்கலாம் சோறெனப்
பட்சமுட னேஉண் ணலாம்!
பாணமொடு குண்டுவிட கச்செய்ய லாம்! மரப்
பாவைபே சப்பண் ணலாம்!
ஏர்மேவு காடியும் கடையுற்று வெண்ணெயும்
எடுக்கலாம்! புத்தி சற்றும்
இல்லாத மூடர் தம் மனத்தைத் திருப்பவே

எவருக்கும் முடியா துகாண்!
ஆர்மேவு கொன்றைபுனை வேணியா! சுரர்பரவும்
அமலனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) மேவுஆர் கொன்றைபுனை வேணியா - விரும்பிய ஆத்தியையும் கொன்றையையும்
புனைந்த சடைமுடியுடையவனே!, சுரர்பரவும் அமலனே- வானவர் வாழ்த்தும் தூயவனே!,
அருமை.....தேவனே! நீர் மேல் நடக்கலாம்-தண்ணீரின்மேல் நடந்து
சொல்லலாம், எட்டியும் தின்னலாம்- (கசப்பையுடைய) எட்டிக்காயையும் தின்னலாம்,
நெருப்பை நீர்போல் செய்யலாம் - (வெப்பமுடைய) தீயை (குளிர்ந்த) நீரைப்போல்
ஆக்கலாம், நெடிய பெருவேங்கையைக் கட்டியே தழுவலாம் - நீள் அரவினைப் பூணலாம்
- (நஞ்சுடைய) நீண்ட பாம்பை (அது கடிக்காமல்) மேலே அணிந்து கொள்ளலாம். பார்மீது
மணலைச் சோறு எனச் சமைக்கலாம் - உலகத்திலே மணலைச் சோறாகச் சமைக்கலாம் -
பட்சமுடனே உண்ணலாம் - அன்புடன் (அந்த மணற்சோற்றை) உண்ணலாம், பாணமொடு
குண்டு விலகச் செய்யலாம் - அம்பையும் துப்பாக்கி, பீரங்கி ஆகியவற்றின் குண்டுகளையும்
(நம்மீது படாமல்) விலகும் வண்ணம் புரியலாம், மரப்பாவை பேசப்பண்ணலாம் -
மரப்பதுமையைப் பேசும்படி செய்யலாம். ஏர்மேவு காடியும் சடையுற்று வெண்ணெயும்
எடுக்கலாம் - அழகிய காடியையும் கடைந்து வெண்ணெயையும் எடுக்கலாம், புத்தி சற்றும்
இல்லாத மூடர்தம் மணத்தைத் திருப்பவே எவருக்கும் முடியாது - சிறிதும் அறிவற்ற
பேதையின உள்ளத்தைச் சீர்திருத்த யாவருக்கும் இயலாது. காண்: முன்னிலை
அசைச்சொல்.

(வி-ரை) நீர்மேல் நடத்தல். நெருப்பை நீர்போற் குளிர வைத்தல் சித்திகள், கொடிய
விலங்கும் நஞ்சுடைய பாம்பும் மனவசியத்தால் வசமாகும். பிறவும் உலகிலே நடைபெறும்
வித்தைகள் ஆத்திசூடி கொன்றை வேந்தன் எனச் சிவபெருமனுக்குத் திருநாமங்கள் உள்ள.
(க-து) செயற்கருஞ் செயல் செய்வோரும் மூடரைத் திருத்த முடியாமல் திகைப்பர்.

கசு. நல்லோர் - க

செய்ந்நன்றி மறவாத பேர்களும், ஒருவர்செய்
தீமையை மறந்த பேரும்,
திரவியம் தரவரினும் ஒருவர்மனை யாட்டிமேற்
சித்தம்வை யாத பேரும்,
கைகண்டு எடுத்தபொருள் கொண்டு போய்ப்பொருளாளர்
கையிற் கொடுத்த பேரும்,
காசினியில் ஒருவர்செய் தருமம் கெடாதபடி
காத்தருள்செய்கின்ற பேரும்,
பொய்யொன்று நிதிக்கோடி வரினும் வழக்கழிவு
புகலாத நிலைகொள் பேரும்,
ஐயஇங்(கு) இவரெல்லாம் சற்புருடா என்றுலகர்
அகமகிழ்வர்! அருமை மதவேள்

அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருமை... தேவனே! செய்ந்நன்றி மறவாத பேர்களும் - (ஒருவர்) செய்த உதவியை மறவாதவரும், ஒருவர் செய் தீமையை மறந்தபேரும் - ஒருவர் செய்த கெடுதியை மறந்தவர்களும், திரவியம் தரவரினும் ஒருவர் மனையாட்டிமேல் சித்தம் வையாதபேரும் - பொருளைக் கொடுக்கவந்தாலும் பிறர் மனையின்பால் மனத்தைச் செலுத்தாதவர்களும் கை கண்டு எடுத்த பொருள் கொண்டுபோய்ப் பொருளாளர் கையில் கொடுத்தபேரும்- கையினாலே கண்டெடுத்த பொருளைப் பொருளுக்கு உரியவரிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தவர்களும், காசினியில் ஒருவர் செய் தருமம் கெடாதபடி காத்தருள் செய்கின்ற பேரும் - உலகில் ஒருவர் செய்த அறம் கெடுதலுமற் காப்பாற்றுகின்றவரும், பொய் ஒன்று நிதி கோடிவரினும் வழக்கு புகலாத நிலைகொள் பேரும் - நிலையற்ற செல்வத்தைக் கோடிக்கணக்காக ஒருவர் கொடுத்தாலும் அழிவழக்குக் கூறாத நிலையுடையவரும், புவிமீது தலைபோகும் எனினும் கனவிலும் பொய்மை உரையாத பேரும் - உலகத்திலே தலைபோகும் என்றாலும் கனவிலேயும் பொய் புகலாதவரும், இங்கு இவரெலாம் ஐய சற்புருடர் என்று உலகர் அகம் மகிழ்வர் - இவ்வுலகில் இத்தகையோர்கள் யாவரையும் அழகாகிய நன்மக்கள் என்று உலகமாந்தர் மனம் களிப்பார்கள்.

(வி-ரை) செல்வம் நிலையற்றது. எனவே, அது, பொய்யொன்று நிதி எனப்பட்டது. வழக்கழிவு என்பதை அழிவழக்கு என மாற்றுக. அடாவழக்கு என்றும் கூறுவர். ஐ-அழகு , ஐய-ஐயனே என அறப்பளீசுர தேவனுக்கு ஆக்கினும் அமையும்.

(க-து) செய்ந்நன்றி மறவாமை முதலானவை நன்மக்களின் பண்புகள்

கள. நல்லோர்-உ

அடைக்கலம் எனத்தேடி வருவோர் தமைக்காக்கும்
அவனே மகாபுரு டன்ஆம்
அஞ்சாமல் எதுவரினும் எதுபோ கினும்சித்தம்
அசைவிலன் மகாதீ ரனாம்
தொடுத்த(து) ஒன்று சொன்னசொல் தப்பாது செய்கின்ற
தோன்றலே மகரா சனாம்,
தூறிக் கலைக்கின்ற பேர்வர்த்தை கேளாத
துளையே மகாமே ருவாம்!
அடுக்கின்ற போக்குவரும் இடர்தீர்த்(து) இரட்சிக்கும்
அவனே மகாதியா கியாம்
அவரவர் தராதரம் அறிந்துமரி யாதைசெயும்
அவனே மகாஉசி தன்ஆம்.
அடர்க்கின்ற முத்தலைச் சூலனே! லோகனே!
அமலனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்

அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அடர்க்கின்ற முத்தலைச் சூலனே-(பகைவரைக்) கொல்லுகின்ற முத்தலைச் சூலம் ஏந்தியவேன லோலனே- திருவிளையாடல் புரிகின்றவனே! அமலனே - குற்றம் அற்றவனே!, அருமை.....தேவனே! அடைக்கலம் எனத் தேடிவருவோர் தமைக் காக்கும் அவனே மகாபுருடன் ஆம் - அடைக்கலம் என்று தேடிவருவவோர்களைக் காப்பாற்றுவோன் மக்களிற் சிறந்தவன், அஞ்சாமல் எதுவரினும் எதுபோகினும் சித்தம் அசைவுஇலன் மகாதீரன் ஆம் -எது வந்தாலும் எதுபோனாலும் அச்சம் இன்றி உள்ள உறுதியுடன் இருப்பவன் பெருவீரன், ஒன்று தொடுத்துச் சொன்சொல் தப்பாது செய்கின்ற தோன்றலே மகராசன் ஆம் -ஒன்றைப்பற்றிக் குறிய சொல்லை நழுவவிடாமல் செய்கின்ற தலைவனே பேரரசன் தூறிக் கலைக்கின்ற பேர் வார்த்தை கேளாத துரையே மகாமேருஆம் - வீண்பழி தூற்றி மனத்தைக் கலைப்பவரின் சொல்லை நம்பாத செல்வனே மாமேரு மலை, அடுக்கின்ற பேர்க்குவரும் இடர்தீர்த்து இரட்சிக்கும் அவனே மகாதியாகிஆம் - தன்னைச் சார்ந்தோர்க்கு வருந் துன்பத்தை நீக்கிக்காப்பவனே பெரிய வள்ளல், அவரவர் தராதரம் அறிந்து மரியாதை செய்யும் அவனே மகா உசிதன்ஆம் - ஒவ்வொருவருடைய தகுதியையும் பார்த்து மதிப்புக் கொடுக்கின்றவனே சிறந்த தகவாளன்.

(அ-ள்) தராதரம் (வட)- ஏற்றத்தாழ்வு (தகுதி) உசிதம் - தகுதி, லோலம் (வட)- திருவிளையாட்டு. உலகைப் படைத்துக் காத்து அழிப்பதே திருவிளையாடல் என்பர் அறிஞர்.

(க-து) அடைக்கலங் காத்தல் முதலானவை சிறந்த பண்புகள்.

காமிக்கு முறையில்லை, வேசைசு நாண் இல்லை
கயவர்க்கு மேன்மை யில்லை
கன்னம்இடு கள்வருக்கு இருளில்லை, விபசார
கன்னியர்க்கு ஆணை யில்லை,
தாமெனும் மயக்கறுத்து ஓங்கபெரி யோர்க்குவரு
சாதிகுலம் என்பது இல்லை
தாட்சணியம் உடையபேர்க்கு(கு) இகலில்லை, எங்கு
சார்பு இலார்க்கு(கு) இடம(து) இல்லை (மொரு
பூமிக்குள் ஈயாத லேபார்க்கு(கு) வளமான
புகழென்பது) ஒன்று மில்லை
புலையர்க்கு நிசமில்லை, கைப்பொருள் இலாததோர்
புருடருக்கு(கு) ஒன்றும் இல்லை,
யாமினி தனக்குநிகர் கந்தரத்து(து) இறைவனே!
அன்புடைய அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதே வனே.

(இ-ள்) யாமினி தனக்குநிகர் கந்தரத்து இறைவனே-இருளுக்கு ஒப்பான கழுத்தினையுடைய இறைவனே-இருளுக்கு ஒப்பான கழுத்தினையுடைய முதல்வனே!, அன்பு உடைய-

அன்புள்ள, அருமை..... தேவனே! காமிக்கு முறை இல்லை-காம மயக்கம் உடையவர்க்கு முறைதோன்றாது. மேசைக்கு நாண் இல்லை-பரத்தைக்கு வெட்கம் இராது, கயவர்க்கு மேன்மை இல்லை-தாழ்ந்தவர்க்கு உயர்வு வராது, கன்னம் இடுகள்வருக்கு இருள் இல்லை-

கன்னம் வைக்கும் திருடருக்கு இருளில் அச்சம் தோன்றாது. தாம் எனும் மயக்கு அறுத்து ஓங்கு பெரியோருக்கு வரு சாதி குலம் என்பது இல்லை
நாம் எனும் மயக்கத்தை நீக்கி மேன்மையுற்ற சான்றோர்களுக்குச் சாதியும் குலமும் தேவையில்லை. தாட்சணியம் உடையபேர்க்கு இகல் இல்லை- கண்ணோட்டமுள்ளவர்க்குப் பகைவர் உண்டாகமாட்டார். எங்கும் ஒரு சார்பு இலார்க்கு இடமது இல்லை- ஓரிடத்தும் ஆதரவு அற்றவர்க்கு இடம் கிடையாது, பூமிக்குள் ஈயாதலோலர்க்கு வளமான புகழென்பது என்றும் இல்லை-உலகத்தில் வறியோர்க்குக் கொடாதவர்களுக்கு நிறைந்த புகழ் எப்போதும் ஏற்படாது. புலையர்க்கு நிசம் இல்லை- இழிந்தவர்க்கு உண்மை யிராது, கைப்பொருள் இலாத ஓர் புருடருக்கு ஒன்றும் இல்லை- கைப்பொருள் இல்லாத ஒருவனுக்கு எந்த நலனும் இல்லை.

(க-து). காமி முதலானோர்க்கு ஒவ்வொன்றில்லையாயினும் வறியவர்க்கு எந்த நன்மையும் இல்லை.

ககூ. நிலையாமை

காயம்ஒரு புற்புதம்! வாழ்வுமலை சூழ்தரும்
காட்டில் ஆற் றின்பெ ருக்காம்!
கருணை தருபுதல்வர்கிளை மனை மனைவி இலையெலாம்
கானல்காட் டும்பர் வாகம்!
மேயபுய பலவலிமை இளமையழ கிவையெலாம்
கானல்காட் டும்பர் வாகம்!
மேயபுய பலவலிமை இளமையழ கிவையெலாம்
வெயில்மஞ்சள்! உயிர்தா னுமே
வெட்டவெளி தனில்வைத்த தீபம்என வேகருதி
வீண்பொழுது போக்கா மலே
நேயமுட னேதெளிந்(து) அன்பொ(டு)உன் பாதத்தில்
நினைவுவைத்(து), இருபோ தினும்
நீர்கொண்டு மலர்கொண்டு பரிவுகொண்(டு)
நிமலனே! அருள்புரி குவாய் (அர்ச்சிக்க
ஆயும்அறி வாளர்பணி பாதனே! போதனே!
அண்ணல்எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) நிமலனே-தூயவனே! ஆயும் அறிவாளர் பணி பாதனே-ஆராயும் அறிஞர்கள் வணங்கும் திருவடிகளை யுடையவனே! போதனே-அறிவின் வடிவே!, அண்ணல்

தலைவனே! எமது..... தேவனே! காயம் ஒரு புற்புதம் - உடல் ஒரு நீர்க்குமிழி, வாழ்வு மலைசூழ்தரும் காட்டில் ஆற்றின் பெருக்குஆம்-வாழ்க்கையோ மலையைச் சுற்றியுள்ள கானகத்தில் ஓடும் ஆற்றின் வெள்ளம் ஆகும். கருணைதரு புதல்வர் கிளை மனை மனைவி இவையெலாம் கானல் காட்டும் பிரவாகம்-அருளுக்கிடவான மக்களும் உறவினரும் வீடும் இல்லாளும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் பேய்த்தேரிலே காணப்படும் வெள்ளம், மேய புயபல வல்மை வளமை அழகு இவையெலாம் வெயில் (இளவெயில்), உயிர்தானுமே வெட்ட வெளியில் வைத்த தீபம்-உயிரும் திறந்த வெளியில் ஏற்றப்பட்ட விளக்கு, எனவே கருதி -என்றே நினைத்து, வீண் பொழுது போக்காமல்-வீணே காலத்தைக் கழிக்காமல், தெளிந்து - தெள்வடந்து, உன் பாதத்தில் நேயமுடனே அன்பா:டு நினைவுவைத்து - உன் திருவடிகளிடையே நட்பு வைத்து அன்புடன் நினைத்து, இருபோதிலும் நீர்கொண்டு மலர்கொண்டு பரிவுகொண்டு அர்ச்சிக்க அருள்புரிசுவாய்-காலையினும் மாலையினும் நீரையும் பூவையும் கொண்டு அன்புடன் வழிபட அருள் புரிவாயாக!

(வி-ரை) காட்டாறு விரைவில வற்றிவிடும் வேளிற் காலத்தில் நண்பகலில் திறந்தவெளியில் நீர்ப்பெருககன்று நினைக்குமாறு தோன்றுவதே கானல் அல்லது பேய்த்தேர் எனப்படும். இது பொய்த்தோற்றம். புதல்வரும் உறவினரும் மனைவியும் உயர் திணையாயினும் மனையுடன் சேர்த்து எண்ணப்பட்டதனால் நிலையாமை(யிழிவு) கருதி அஃறிணையாகக் கூறப்பட்டன. இது திணை வழுவமைதி. காலையிலும் மாலையிலும் உண்டாகும் இளவெயிலை மஞ்சள் வெயிலென்பது வழக்கம். நிலையாமை கருதி இவை உவமையாயின.

(க-து) நிலையற்ற வாழ்க்கையில் உறுதி வேண்டின் இறைவனை வழிபடல் வேண்டும்.

உ0. திருமகள் இருப்பிடம்

நற்பரி முகத்திலே, மன்னவர் இடத்திலே
நாகரிகர் மாமனை யிலே,
நளிமலர் தன்னிலே, கூவிளந் தருவிலே
நறைகொண்ட பைந்துள விலே,
கற்புடையர் வடிவிலே, கடலிலே, கொடியிலே,
கல்யாண வாயில் தனிலே,
கடிநக ரிடத்திலே, நற்செந்நெல் விளைவிலே
கதிபெறு விளக்க தனிலே,
பொற்புடைய சங்கிலே, மிக்கோர்கள் வாக்கிலே,
பொய்யாத பேர்பா லிலே,
பூந்தடந் தன்னிலே, பாற்குடத் திடையிலே,
போதகத் தின்சிர சிலே.
அற்பெருங் கோதைமலர் மங்கைவாழ் இடமென்பர்
அண்ணல் எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அண்ணல் - தலைவனே!, எமது.....தேவனே! நல் பரி முகத்தில் - அழகிய குதிரையின் முகத்திலும், மன்னவர் இடத்தில் - அரசரின் இடத்திலும் நாகரிகர் மாமனையில் -நாகரிகம் அறிந்தவர்களின் வீட்டிலும், நளின மலர் தன்னில் - தாமரை மலரினும், கூவிளந்தருவில் -வில்வ மரத்திலும், நறைகொண்ட பைந்துளவில் மணமுடைய பசிய திருத்துழாவிலும், கற்புடையர் வடிவில் - கற்புடைய மங்கையரின் வடிவத்திலும், கடலில் - கடலிலும், கொடியில் -துகிற் கொடியிலும், கல் யாணவாயில் தனில் - திருமண வீட்டின் வாயிலிலும், கடிநகர் இடத்தில் - காவலுடைய நகரத்திலும், நல் செந்நெல் விளைவில் -நல்ல செந்நெல் விளைவிலும், கதிபெறு விளக்கதனில் -ஒளி வீசும் விளக்கிலும், பொற்பு உடைய சங்கில் -அழகுறும் சங்கிலும், மிக்கோர்கள் வாக்கில் - பெரியோர் மொழியிலும், பொய்யாதபேர் பாலில் -பொய் மொழியாதவரிடத்திலும், பூந்தடந்தன்னில் -மலர்ப் பொய்கையிலும், பாற்குடத்திடையில் -பாற் குடத்திலும், போதகத்தின் சிரசில் -யானையின் தலையிலும், அல்பெருங்கோதை மலர்மங்கை வாழ் இடம் என்பர் - இருண்ட நீண்ட கூந்தலையுடைய திருமங்கை வாழும் இடம் என்பர் அறிஞர்.

(வி-ரை) ஏகாரங்கள் யாவும் அசைநிலைப் பொருளில் வந்தவை. நாகரிகம்-கண்ணோட்டம், அதாவது நண்பர் உரிமையாற் செய்த பிழையை மன்னித்தல். வள்ளுவர் பெயக்கண்டும் நஞ்சு உண்டு அமைவர் நயத்தக்க-நாகரிகம் வேண்டு பவர் எனக் கூறினார். இங்குக் கூறியவை காட்சியழகும் பண்பழகும் உடையவையாக இருத்தலைக் காண்க. திருமகள் அழகு, செல்வம் இவற்றின் தெய்வமாக வழிபடப்படுவதையும் உணர்க.

(க-து) திருமகள் பரியின் முகம் முதலான அழகிய இடங்களில் இருப்பாள்.

உக. மூதேவி இருப்பிடம்

மிதம்இன்றி அன்னம் புசிப்போர் இடத்திலும்,
 மிகுபாடை யோரிடத்தும்,
 மெய்யொன்று இலாமலே பொய்பேசி யேதிரியும்
 மிக்கபா தகரி டத்தும்,
 கதியொன்றும் இலர்போல மலினம்கொ ளும்பழைய
 கந்தையணி வோரி டத்தும்,
 கடிநா யெனச்சீறி எவரையும் சேர்க்காத
 கன்னிவாழ் மனைய கத்தும்,.
 ததிசேர் கடத்திலும், கர்த்தபத் திடையிலும்
 சார்ந்த ஆட் டின்தி ரளிலும்
 சாம்பின முகத்திலும் இவையெலாம் கவலைபுரி
 தவ்வைவாழ் இடமென் பர்காண்!

அதிரூப மலைமங்கை நேசனே! மோழைதரும்
 அழகன்எம(து) அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்

அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அதிரூப மலைமங்கை நேசனே- பேரழகுடைய மலைமகளின் கணவனே!, மோழை தரும் அழகன்-மோழையென்பான் பெற்ற அழகனான, எமது..... தேவனே!. அன்னம் மிதம் இன்றிப் புசிப்பேரிடத்திலும்-சோற்றை அளவின்றி உண்பரிடத்திலும், மிகு பாதையோரிடத்தும்-மிகைபடப் பேசுகின்றவரிடத்திலும், மெய் ஒன்று இலாமலே பொய் பேசியே திரியும் மிக்க பாதகரிடத்தும் - ஒரு மெய்யும் கலவாமல், எப்போதும் பொய்யையே கூறியலையும் மிகவும் கொடியவரிடத்திலும், கதியொன்றும் இலர்போல மலினம் கொளும் பழைய கந்தை அணிவோரிடத்தும்-சிறிதும் வழியற்றவரைப்போலக் கிழிந்த பழைய கந்தையை உடுப்பவரிடத்திலும், கடி நாய் எனச்சீறி எவரையும் சேர்க்காத கன்னிவாழ மனையிடத்தும்-கடிக்கின்ற (வெறி) நாய்போலச் சினந்து பேசி ஒருவரையும் அணுகவிடாத பெண்ணொருத்தி வாழும் இல்லத்திலும், ததிசேர் கடத்திலும் குழுவினும், சார்ந்த ஆட்டின் திரளிலும்-கூடிய ஆட்டுமந்தையிலும், சாம்பினம் முகத்திலும்-இறந்த பிணத்தின் முகத்திலும் இவையெலாம் கவலை புரி தவ்வை வாழ் இடம் என்பர்-இவை யாவும் கவலையையுண்டாக்கும் மூத்தவள் வாழும் இடம் என்று அறிஞர் கூறுவர்.

(வி-ரை) காண்: முன்னிலை அசைச்சொல். பாஷை என்னும் வடமொழி பாதையெனத் தமிழ் ஒலி பெற்றது. இவ்வாறு வருவது தற்பவம். பாஷை-மொழி இங்குக் கூறியவை நற்பண்பும் அழகும் அற்ற இடங்கள், தவ்வை-மூத்தவள் இலக்கு மிக்கு மூத்தவள்.

(க-து) இங்குக் கூறியவை மூதேவி வாழும் இடங்கள்.

உஉ. இருநிலயினும் பயனற்றவை

குணம்அற்ற பேய்முருங் கைத்தழை தழைத்தென்ன?
குட்டநோய் கொண்டு மென்ன?
குரைக்கின்ற நாய்மடி சுரந்தென்ன? கரவாது
கொஞ்சமாய்ப் போகில் என்ன?
மணம்அற்ற செம்முருக் கதுபூத்(து) அலர்ந்தென்ன?
மலராது போகில் என்ன?
மதுரம்இல்லா உவர்க் கடல்நீர் கறுத்தென்ன?
மாவெண்மை யாகில் என்ன?
உண(வு) அற்ற பேய்ச்சுரை படர்ந்தென்ன? படரா(து)
உலர்ந்துதான் போகி லென்ன?
உதவாத பேர்க்குவெகு வாழ்வுவந் தாலென்ன?
ஓங்கும்மிடி வரில் என் னகாண்?
அணியுற்ற பைங்கொன்றை மாலிகா பரணனே!
ஆதியே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அணியுற்ற பைங்கொன்றை மாலிகா ஆபரணனே-அழகான புதிய கொன்றைமாலையை அணிகலனாகக் கொண்டவனே! ஆதியே-முதல்வனே!, அருமை.....தேவனே!, குணம் இல்லாத பேய் முருங்கை தழைத்தால் என்ன பயன்? குட்டநோய் கொண்டும் என்ன- குட்டநோய் அடைந்தாலும் என்ன பயன்? குட்டநோய் கொண்டும் என்ன-குரைக்கின்ற நாய் மடி சுரந்து என்ன - குரைக்கும் நாயின் மடியிற் (பால்) சுறந்தால் என்ன பயன்? சுரவாது கொஞ்சமாய்ப்போகில் என்ன - பெருகாமற் கொஞ்சமாக இருந்தால்தான் என்ன பயன்?, மணம் அற்ற செம் முருக்கது பூத்து அலர்ந்து என்ன-மணமில்லாத செம்முருக்கின் மலர் நன்கு மலர்ந்து என்ன பயன்?, மலராது போகில் என்ன-மலராமற் குவிந்திருந்தால்தான் என்ன பயன்? மதுரம் இல்லா உவர்க்கடல் நீர் கறுத்து என்ன - சுவை யில்லா உப்பு உப்புக்கடலின் நீர் கருநிறமாக இருந்தால் என்ன பயன்? மாவெண்மை ஆகில் என்ன-தூய வெண்மையாக ஆனால்தான் என்ன பயன்? உணவு அற்ற பேய்ச்சுரை படர்ந்து என்ன-உண்ணத்தகாத பேய்ச்சுரைக்கொடி படர்ந்து என்ன பயன்? படராது உலர்ந்துதான் போகில் என்ன-படராமல் காய்ந்துபோனால்தான் என்ன பயன்? உதவாத பேர்க்கு வெகு வாழ்வு வந்தால் என்ன (பிறர்க்குப்) பயன்படாதவர்க்குச் சிறந்த வாழ்வு வந்தால் என்ன பயன்?, ஓங்கும் மிடி வரில் என்னகாண்-பெரிய வறுமை வந்தால் தான் என்ன பயன்?

(க-து) மற்றவர்க்குப் பயன்படாப் பொருளின் வாழ்வினும் தாழ்வினும் எப்பயனும் பிறர்க்கு இல்லை.

உங். குறைந்தாலும் பயன்படல்

தறிபட்ட சந்தனக் கட்டைபழு தாயினும்
சார்மணம் பழுதா குமோ!
தக்கபால் சுவறிடக் காய்ச்சினும் அதுகொண்டு
சாரமது ரங்கு றையுமோ?
நிறைபட்ட கதிர்மணி அழுக்கடைந் தாலும் அதின்
நீள்குணம் மழுங்கி விடுமோ?
நெருப்பிடை உருக்கினும் அடிக்கினும் தங்கத்தின்
நிறையுமாற் றுக்கு றையுமா!
கறைபட்ட பைம்புயல் மறைத்தாலும் அதுகொண்டு
கதிர்மதி கனம்போ குமோ?
அறிவுற்ற பேரைவீட்(டு) அகலாத மூர்த்தியே
ஐயனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அறிவுற்ற பேரைவிட்டு அகலாத மூர்த்தியே-அறிவுடையோரைப் பிரிந்து செல்லாத தலைவனே! ஐயனே-முதல்வனே! அருமை.....தேவனே! தறிபட்ட சந்தனக்கட்டை பழுதாயினும் சார் மணம் பழுது ஆகுமோ - வெட்டப்பட்ட சந்தனக்கட்டை குறைபட்டாலும் அதனிடம் உள்ள நறுமணம் குறையுமோ? தக்கபால் சுவறிடக் காய்ச்சினும் அதுகொண்டு சார்மதுரம் குறையுமோ - நல்ல பால் வற்றிடக் காய்ச்சினாலும் அதனாலேயே அதனிடம்

உள்ள நறுமணம் குறையுமோ? நல்லபால் வற்றிடக் காய்ச்சினாலும் அதானலேயே அதனிடம் உள்ள சாரமான இனிமை வற்றுமோ? நிறைபட்ட கதிர்மணி அழுக்கு அடைந்தாலும் அதின் நீள்குணம் மழுங்கிவிடுமோ-நிறைந்த பேரொளியை உடையமணி அழுக்குப்பட்டாலும் அம்மணியின் உயர்ந்த ஒளிப்பண்பு குறைந்துவிடுமோ? நெருப்படை உருக்கினும் அடிக்கினும் தங்கத்தின் நிறையும் மாற்றுக் குறையுமோ- பொன்னை நெருப்பிலே உருக்கினாலும் (தகடாக) அடித்தாலும் அதனிடம் நிறைந்த மாற்றுக் குறைந்துவிடுமோ? கறைபட்ட பைம்புயல் மறைத்தாம் அதுகொண்டு கதிர்மதி கனம் போகுமோ-கருமைபொருந்திய கார் முகிலானது ஞாயிற்றையும் திங்களையும் மறைத்தாலும் அக்காரணத்தால் அவற்றின் பெருமை கெடுமோ? கற்றபெரியோர் மகிமை அற்பர் அறிகிலரேனும் காசினிதனில் போகுமோ-படித்த பெரியோரின் மேன்மையை அறிவிலார் அறியாவிட்டாலும் அதனால் உலகிலே அவர் பெருமை நீங்குமோ?

(வி-ரை) பசுமை+புயல் - பைம்புயல், பசுமை இங்குக் கருமையையே உணர்த்தும்,. பசுமை நிறமுடைய முகிலே இல்லாமையால். இறைவன் வடிவம் அறிவே ஆகையால் அவர், அறிவுற்ற பேரைவிட்டு அகலாத மூர்த்தி ஆனால். கதிர்-ஞாயிறு மதி-திங்கள்.

(க-து) சான்றோர் பெருமை அற்பரால் அறிவுறாது.

உச. ஒன்றுக்கொன்று ஆதரவு

வானவர் பிதிர்க்கள் முச்சுடர்மூவர் கோள்கட்கும்
வாழ்வுதரும் உதவி புவனம்!
வளமிக்க புவனம் தனக்குமேன் மேல் உதவி
வாழ்வுபெற்ற றிடுமன் னராம்!
தேனமர் நறுந்தொடையல் புனைமன்ன வர்க்குதவி
சேர்ந்தகுடி படைவர்க் கம்ஆம்,
சேர்குடி படைக்குதவி விளைபயிர்! பயர்க்குதவி
சீர்பெற வழங்கு மழையாம்!
மேனிமிர் மழைக்குதவி மடமாதர் கற்பொன்று
வேந்தர்தம் நீதி யொன்று
வேதியர் ஒழுக்கம்ஒன்று இம்மூன்று மேயென்று
மிக்கபெரி யோர்உரை செய்வார்
ஆனமர் நெடுங்கொடி உயர்த்தஎம் இறைவனே!
அதிபனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே.

(இ-ள்) ஆன் அமர் நெடுங் கொடி உயர்த்த எம் இறைவனே- எறு எழுதிய நீண்ட கொடியை உடைய எம் தலைவனே!, அதிபனே-அரசனே!, அருமை..... தேவனே!, வானவர் பிதிர்க்கள் முச்சுடர் மூவர் கோள்கட்கும் வாழ்வு உதவி தரும் புவனம்-அமரரும் தென்புலத்தாரும் ஞாயிறு திங்கள் தீ என்னும் முச்சுடரும் பிரமன் திருமால் உருத்திரன் என்னும் முத்தலைவரும் ஒன்பது கோள்களும் வாழ்வதற்கு உதவிசெய்வது இவ்வுலகம்,

வளம் மிக்க புவனம் தனக்கு மேன்மேல் உதவி வாழ்வு பெற்றிடும் மன்னர் ஆம் - செழிப்பு மிகுந்த உலகத்திற்கு மேலும் மேலும் துணையாவார் வாழ்விற்பெழித்த அரசர்கள் ஆவர். தேன்அமா நறு தொடையல் புனை மன்னவர்க்கு உதவி சேர்ந்த குடிபடை வர்க்கம் ஆம்- தேன் பொருந்திய மணமலர்த் தார் அணிந்த அரசர்கட்குத் துணை அரசரைச் சார்ந்த குடிகளும் படையும் ஆகிய குழுவாகும், சேர் குடிபடைக்கு உதவி விளை பயிர் - கூடிய குடிகளுக்கும் படைகளுக்கும் துணையாவது விளைந்த பயிராகும், பயிர்க்கு உதவி சீர்பெற வழங்கும் மழை ஆம்-பயிருக்குத் துணையாவது சிறப்புறப்பெய்யும் மழையாகும். மேல் நிமிர் மழைக்கு உதவி-வானத்தில் ஓங்கிப் பரவிப்பெய்யும் மழைக்குத் துணையாவன, மடமாதர் கற்பு ஒன்று-இளமங்கையின் கற்பு ஒன்றும், வேந்தர் தம் நீதி ஒன்று-அரசர்களின் முறைமை ஒன்றும், வேதியர் ஒழுக்கம் ஒன்று-அந்தணரின் ஒழுக்கம் ஒன்றும், இம்மூன்றுமே என்று மிக்க பெரியோர் உரை செய்வார் (ஆகிய) இவை மூன்றுமே என்று சிறந்த சான்றோர் செப்புவார்.

(வி-ரை) ஆன்: ன்: சாரியை, உயர்த்தல், அடையாளமாக வானிற் பறக்கும்படி உயர்த்திக் கட்டுதல், ஒன்பது கோள்கள்: ஞாயிறு,திங்கள், செவ்வாய்,புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி, இராகு, கேது,

வேதம் ஓதிய வேதியர்க்கு ஓர்மழை
நீதி மன்னர் நெறியினுக் கோர்மழை
மாதர் கற்புடை மங்கையர்க் கோர்மழை
மாதம் மூன்று மழையெனப் பெய்யுமே.

என்னும் விவேகசிந்தாமணியின் கருத்து இங்கு வந்துள்ளது.

(க-து) அரசரும் அந்தணரும் மாதரும் ஒழுக்கந்தவறாது இருப்பின் உலகியல் ஒழுங்காக நடைபெறும்.

உரு. இதனை இதுகண்டு மகிழும்

தந்தைதாய் மலர்முகம் கண்டுநின்ற(று) ஆலிப்ப(து)
அவர்தந்த சந்த தியதாம்!
சந்த்ரோ தயம்கண்டு பூரிப்ப(து) உயர்வாவி
தங்குபைங் குமுத மலராம்!
புந்திமகிழ் வாய்இரவி வருதல்கண்டு(டு) அகமகிழ்வ
பொங்குதா மரைமலர் களாம்!
போத வும் புயல்கண்டு கண்களித் தேநடம்
புரிவது மயூர இனமாம்!
சிந்தைமகிழ் வாய்உதவு தாதாவி னைக்கண்டு சீர்பெறுவ(து) இரவலர் குழாம் திகழ்நீதி
மன்னரைக் கண்டுகளி கூர்வ(து) இச்
செகம்எலாம் என்பர் கண்டாய்!
அந்தியம் வான் அனைய செஞ்சடா டவியனே!
அமலனே! அருமை மதவேள்

அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அம் அந்தி வான் அனைய செம் சடாடவியனே- அழகிய அந்தி வானம்போலச் சிவந்த சடைக்கற்றையுடையவனே!, அமலனே - குற்றமற்றவனே!, அருமை.....தேவனே! தந்தை தாய் மலர்முகம் கண்டு நின்று ஆலிப்பது அவர் தந்த சந்ததியது ஆம் - பெற்றோரின் மலர்ந்தமுகத்தைக் கண்டு பூரிப்பது அவர்கள் பெற்ற சந்ததி ஆகும், சந்திரோதயம் கண்டு பூரிப்பது உயர்வாவி தங்கு பைங்குமுத மலர் ஆம் - திங்களின் வருகைநோக்கி மலர்வது உயர்ந்த பொய்கையிலே அமைந்த புதிய அல்லிமலர் ஆகும், புந்தி மகிழ்வாய் இரவி வருதல் கண்டு அகம் மகிழ்வ பொக்கு தாமரை மலர்கள் ஆம்- மனம் மகிழ்வாக தாமரைப்பூக்கள் ஆகும். போதவும் புயல் கண்டு கண்களித்தே நடம் புரிவது மயூர இனம் ஆம் - முகிலை நன்றாகப் பார்த்துக் கண்களித்து நடனம்புரிவது மயிலின் கூட்டம் ஆகும், சிந்தை மகிழ்வாய் உதவு தாதாவினைக் கண்டு சீர்பெறுவது இரவலர் குழாம் - மனக்களிப்புடன் கொடுக்கும் கொடையாளியைக் கண்டு சிறப்புறுவது இரவலர் கூட்டம், திகழ் நீதி மன்னரைக் கண்டு களிகூர்வது இச் செகம் எலாம் என்பர் - விளங்கும் முறை தவறாத அரசரைப் பார்த்து மகிழ்வது இந்நிலவுலகம் யாவும் என்று அறிஞர் கூறுவர்.

(வி-ரை) தாதாவினைக் கண்டு இரவலா குழாம் மகிழ்வது என்னாது சீர்பெறுவது எனக் கூறியதனால், இரவலர் குழாம் வாளா மகிழ்வதோடு நில்லாமற் பொருள் பெற்றுச் சீரும் பெறும் எனக் கூறினாராயிற்று, பசுமை + குமுதம்: பைங்குமுதம். போதவும்- சாலவும். ஆலித்தல் - ஆரவாரித்தல்.

(க-து) ஒருவர் பெற்ற மக்கள் முதலாக இங்குக் கூறப்பட்டவை அனைத்தும் பெற்றோர் முதலாகக் கூறப்பட்ட உயர்ந்த பொருள்களைக் கண்டு மகிழும்.

உசு. ஆகாதவை

உள்ளன்(பு) இலாதவர் தித்திக்க வேபேசி
உறவாடும் உறவும் உறவோ?
உபசரித்(து) அன்புடன் பரிமா றிடாதசோ
றுண்டவர்க்கு(கு) அன்னம் ஆமோ?
தள்ளா(து) இருந்துகொண்டு(டு) ஒருவர்போய்ப் பார்த்து
தக்கபயிர் பயிரா குமோ? (வரு
தளகர்த்தன் ஒருவன்இல் லாமல்முன் சென்றிடும்
தானையும் தானை யாமோ?
விள்ளாத போகம்இல் லாதபெண் மேல்வரு
விருப்பமும் விருப்ப மாமோ?
வெகுகடன் பட்டபேர் செய்கின்ற சீவனமும்
மிக்கசீ வனமா குமோ?
அள்ளா(து) இருங்கருணை யாளனே! தேவர் தொழும்

ஆதியே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அள்ளாத இருங் கருணையாளனே - குறையாத பொருளாளனே! தேவர் தொழும் ஆதியே-அமரர் வணங்கும் முதல்வனே! அருமை.....தேவனே!, உள் அன்பு இலாதபேர் தித்திக்கவே பேசி உறவாடும் உறவும் உறவோ - மனத்திலே அன்பு இல் லாதவர்கள் இனிமையாக உரையாடி உறவாடுகின்ற போலியுறவும் உறவாகுமோ?, அன்புடன் உபசரித்து பரிமாறிடாத சோறு உண்டவர்க்கு அன்னம் ஆமோ - அன்போடு முகமன்கூறிப் படைக்காத சோற்றை உண்டவர்க்கு நலந்தரும் உணவு ஆகுமோ? , தள்ளாது இருந்துகொண்டு ஒருவர் போய்ப் பார்த்து

வருதக்க பயிர் ஆகுமோ- ஊக்கமின்றி வீட்டில் அமர்ந்துகொண்டு மற்றொருவர் சென்று பார்த்துவரும் நல்ல பயிர் நல்ல பயன் தருமோ? தளகர்த்தன் ஒருவன் இல்லாமல் முன்சென்றிடும் தானையும் தானை ஆமோ - படைத்தலைவன் ஒருகூன் இல்லாமல் முன்னோக்கிச் செல்லும் படையும் வென்றி தரும் படையாகுமோ? விள்ளாத போகம் இல்லாத பெண்மேல் வரும்விருப்பமும் விருப்பம் ஆமோ - பிளவுபடாத இன்பத்திற்குத் தகுதி அற்ற பெண்ணின்மேல் உண்டாகும் ஆசையும் மகிழ்வுதரும் ஆசையாகுமோ? வெகு கடன் பட்டபேர் செய்கின்ற சீவனமும் மிக்க சீவனம் ஆகுமோ-மிகு கடன் கொண்டவர்கள் நடத்தும் வாழ்க்கையும் இனிய வாழ்க்கை ஆகுமோ?

(வி-ரை) தள்ளாமை-மனலுக்கம் இன்மை (உலகவழக்குச்சொல்), அள்ளாத என்பதன் இறுதி அகரம் செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கது. அள்ளாதல்-எடுத்தல். அது இங்குக் குறைத்தல் என்னும் பொருளில் வந்தது. இருமை+கருணை-இருங்கருணை. இருமை-பெருமை. விள்ளாதல்-பிளவுபடுதல். விள்ளாத போகம். முற்றிய இன்பம். இன்பம் அடைதற்குத் தகுதியற்றவாறு நோய் முதலியவற்றால் மெலிந்த பெண், போகம் இல்லாத பெண்.

(க-து) உள்ளன்பிலாதார் இடும் உணவு முதலாக இங்குக் கூறப்பட்டவை நலந்தராதவை ஆகும்.

உள. நற்பண்புக்கு இடமிலார்

வெறிகொண்ட மற்கடம் பேய்கொண்டு, கள்ளுண்டு
வெங்காஞ் சொறிப்பு தலிலே
வீழ்ந்து, தேள் கொட்டிடச்சன்மார்க்கம் உள்ளவும்
மேவுமோ? மேவா துபோல்,
குறைகின்ற புத்தியாய், அதில் அற்ப சாதியாய்க்
கூடவே இளமை உண்டாய்க்
கொஞ்சமாம் அதிகார மும்கிடைத்தால், மிக்க
குவலயந் தனில் அ வர்க்கு,
நிறைகின்ற பத்தியும் சீலமும் மேன்மையும்

நிதானமும் பெரியோர் கள்மேல்
நேசமும் ஈகையும் இவையெலாம் கனவிலும்
நினைவிலும் வராது கண்டாய்
அறைகின்ற சுருதியின் பொருளான வள்ளலே!
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதே வனே.

(இ-ள்) அறைகின்ற சுருதியின் பொருளான வள்ளலே - புகழப்படுகின்ற மறையின் பொருளான கொடையாளியே!, அண்ணலே-தலைவனே! அருமை..... தேவனே! வெறிகொண்ட மற்கடம் - வெறி பிடித்த ஒரு குரங்கு, பேய் கொண்டு-பேயாற் பிடிக்கப்பட்டு, கள் உண்டு -(அதன்மேற்) கள்ளையுங் குடித்து, வெம் காஞ் சொறி புதலிலே வீழ்ந்து - (மேலும்) கொடிய பூனைக்காஞ்சொறிப் புதரில் விழுந்து, தேள் கொட்டிட (அவற்றுடன்) தேனாலும் கொட்டப்பெற்றால், எள்ளளவும் சன்மார்க்கம் மேவுமோ - (அக்குரங்குக்கு) சிறிதளவேனும் நன்னெறியிலே செல்லும் நிலை உண்டாகுமோ? மேவதுபோல் - (அவ்வாறு அக்குரங்குக்கு நன்னெறி) தோன்றாதது போல் குறைகின்ற புத்தியாய் - சிற்றறிவுடன், அதில் அற்ப சாதியாய்-மேலும் இழிசெயலுடைய குலத்தினராய், கூடவே இளமை உண்டாய்-அவற்றுடன் இளமைப் பருகும் உடையவராய்(இருந்து), அவர்க்கு - அவர்கட்கு, கொஞ்சமாம் அதிகாரமும் கிடைத்தால்- சிறிது தலைமைப்பதவி கிடைத்தாலும், குவலயந்தனில்-உலகத்தில், நிறைகின்ற பத்தியும்- நிறைந்த கடவுள் அன்பும், சீலமும்-ஒழுக்கமும், மேன்மையும்-பெருந்தன்மையும், நிதானமும் நட்பும், ஈகையும்-கொடைப்பண்பும், இவையெலாம் நினைவிலும் கனவிலும் வராது (ஆகிய) இவைகள் யாவும் நினைவிலேயன்றிக் கனவிலும் உண்டாகா.

(வி-ரை) சுருதி-காதாற் கேட்கப்படுவது(வேதம்). காஞ்சொறி:உடம்பிற் பட்டவுடன் தினவை உண்டாக்கும் ஒருவகைப் பூடு. அற்பசாதி: பிறருக்குப் பயன்படாமலும், தீமை செய்து கொண்டும், மற்றவரைத் துன்புறுத்தியும் உயர்ந்த பண்பு பதியப்பெறாத பரம்பரை. இயல்பாகவே குறும்பு செய்யும் குரங்கு வெறி கொண்டு, பேய் பிடித்துக் கள்ளைக் குடித்துத் தினவெடுத்துத்தேள் கொட்டுதலையும் பெற்றாற் செய்யும் பிழைகடள் போலவே, இயல்பாகவே சிற்றறிவுடைய பரம்பரையிலே பிறந்தவர்க்கு இளமையும் தலைமைப்பதவியும் கிடைத்தால் தவறுகள் செய்வார்களேயன்றி நலம்புரியமாட்டார்கள். இவையெலாம் வராது: ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். கண்டாய்: முன்னிலை யசைச்சொல் .ந

(க-து) அற்பருக்கு வாழ்வு வந்தால் அர்த்தராத்திரியிற் குடை பிடிப்பர்

உ.அ. இவர் இன்ன முறையரந்
தன்னால் முடிக்கவொண் ணாதகா ரியம்வந்து
தான்முடிப் போன்த மையன் ஆம்
தன்தலை(கு) இடர்வந்த போதுமீட்(டு) உதவு
தாய்தந்தை யென்னல் ஆகும்
ஒன்னார் செய்யுகொடுமை யால்மெலிவு வந்தபோ(து)
உதவுவோன் இட்ட தெய்வம்

உத்திபுத் திகள்சொல்லி மேல்வரும் காரியம்
 உரைப்பவன் குருஎன் னல்ஆம்
 எந்நாளும் வரும்நன்மை தீமைதன(து) என்னவே
 எண்ணிவரு வோன்பந்துஆம்
 இருதயம் அறிந்துதன் சொற்படி நடக்குமவன்
 எவன் எனினும் அவனே சுதன்
 அந்நார மும்பணியும் எந்நாளு மேபுனையும்
 அண்ணலே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளி சுரதே வனே.

(இ-ள்) அம் நாரமும் பணியும் எந்நாளுமே புனையும் அண்ணலே-அழகிய நீரையும் (கங்கையையும்) பாம்பையும் எப்போதும் அணிந்துள்ள பெரியோனே! அருமை..... தேவனே!, தன்னால் முடிக்க ஒண்ணாத காரியம் வந்து முடிப்போன் தான் தமையன் ஆம்- தன்னாலே முற்றுவிக்க இயலாத அலுவலை வந்து முற்றுவிக்கும் ஒருவன் தனக்கு முன்பிறந்தோன் ஆவான், தன் தலைக்கு இடர் வந்தபோது மீட்டு உதவுவோன் தாய் தந்தை என்னல் ஆகும்-தனக்குத் தலைபோகத்தக்க துன்பம் உண்டானபோது அதிலிருந்து மீட்போன் அன்னையும் பிதாவும் ஆவான், ஒன்னால் செய்யும் கொடுமையால் மெலிவு வந்தபோது உதவுவோன் இட்ட தெய்வம் - பகைவர் செய்கின்ற தீமையால் நலிந்த காலத்தில் துணையாவோன் வழிபடும் தெய்வம் ஆவான், உத்தி புத்திகள் சொல்லி மேல்வரும் காரியம் உரைப்பவன் குரு என்னலாம் - (தொழில் செய்யும்) முறைமையையும் அறிவுரையையும் ஊட்டி எதிர்காலத்தில் வரும் பயனையும் மொழிபவனை ஆசிரியன் எனலாம்,வரும் நன்மை தீமை எந்நாளும் தனது என்ன எண்ணி வருவோன் பந்து ஆம் - வரக்கூடியநன்மை தீமைகளை எப்போதும் தனக்கு வந்தவைகளாக நினைத்துத் (தன்னுடன் நட்புப்பூண்டு) வருவோன் உறவினன் ஆவான்,இதயம் அறிந்து தன்சொற்படி நடக்கும் அவன் எவன் எம் அவனே சுதன்ன- மனமறிந்து தன் மொழி தவறாது நடக்கின்றவன் எவனாயினும் அவனே மகன்ஆவான்.

(வி-ரை). நாரம்-நீர்: இங்குக் கங்கையை உணர்த்துகிறது. நன்மை தீமை தனதுஒருமை பன்மை மயக்கம் (நன்மை தமை தன்னுடையவை என வருதல் வேண்டும்) உத்தி: யுக்தி என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. ஒன்னார்: மனம் பொருந்தார்.

(க-து) இயற்கையாக உள்ளவரே அன்றி இங்குக் கூறப்பட்டவர்களும் இம்முறையினர் ஆவர். அன்றி, இவ்வாறு பயன்படாதவர்கள் இம்முறைக்குத் தகாதவர் எனினும் பொருந்தும்.

உ.கூ. ஒழுகும் முறை

மாதா பிதாவினுக்கு உள்ளன் புடன்கனிவு
 மாறாத நல்லொ முக்கம்:
 மருவுகுரு ஆனவர்க்கு இனியஉப சாரம்உள
 வார்த்தைவழி பா(டு) அட க்கம்

காதார் கருங்கண்மனை யாள்தனக் கோசயன
காலத்தில் நயபா டணம்
கற்ற பெரி யோர்முதியர் வரும்ஆ துலர்க்கு) எலாம்
கருணைசேர் அருள்வி தானம்
நீதிபெறும் மன்னவரிடத்(து) அதிக பயவினயம்
நெறியுடைய பேர்க்கு) இங்கிதம்
நேயம்உள தமர்தமக்(கு) அகமகிழ் வுடன்பரிவு
நேரலர் இடத்தில் வைரம்
ஆதிமனு நூல்சொலும் வழக்கம்இது ஆகும்எம(து)
ஐயனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) எமது ஐயனே-எம் தலைவனே!, அருமை..... தேவனே! மாதா பிதாவினுக்கு உள் அன்புடன் கனிவு மாறாத நல்லொழுக்கம்-பெற்றோர்களிடம் உள்ளம் நிறைந்த அன்பும் குழைவும் இடையறாத ஒழுக்கமும் வேண்டும், மருவு குரு ஆனவர்க்கு இனிய உபசாரம் உள் வார்த்தை வழிபாடு அடக்கம்-பொருந்திய ஆசிரியரிடம் இனிய முகமனுடன் கூடிய பேச்சும் வழிபாடும் அடக்கமும் வேண்டும், காது ஆர் கருமை கண் மனையான் தனக்கோ சயனகாலத்தில் நய பாடணம் காது வரையில் நீண்ட கரிய கண்களையுடைய மனையாளிடமோ படுக்கையில் இனிய பேச்சு வேண்டும், வரும் கற்ற பெரியோர் முதியர் ஆதுலர்க்கு எலாம் கருணை சேர் அருள் விதானம் நாடி வருகின்ற பெரியோர்கள் வயது முதிர்ந்தவர்களும் வறியோர்களும் ஆகிய இவர்களிடம் மிகுதியும் இரக்கமும் பெருங்கொடையும் வேண்டும், நெறியுடைய பேர்க்கு இங்கிதம் - நன்னெறி செல்வோரிடம் இனியன செய்தல் வேண்டும், நேயம் உளதமர் தமக்கு அகம் மகிழ்வுடன் பரிவு-நட்புடைய உறவினரிடம் உளங்களிந்த அன்பு வேண்டும். நேரிடத்தில் வயிரம் - பகைவரிடம் மாறாத சினம் வேண்டும், ஆதி மநு நூல் சொலும் வழக்கம் இது ஆகும்-பழைய மனுவினால் எழுதப்பெற்ற நூல் கூறும் முறைமை இதுவாகும்.

(வி-ரை) மனையாளிடம் படுக்கையறையில் இனிய மொழி வேண்டும் என்பதனால் மற்ற வேளையிற் கூடாதென்பது கருத்தன்று. காதல் இருவர் கருத்து ஒருமித்து ஆதரவுபட்டதே இன்பம். ஆகையால், முற்றிய இன்பம் அடைவதற்கு மனைவியின் மகிழ்ச்சியும் வேண்டும் என சயனகாலத்தில் நயபாடணம் என்றார். பாடணம் -(வட்) பேச்சு: (பாஷணம் என்பதன் தற்பவம்) வயிரம் - நீங்காச் சினம் இதனைச் செற்றம் எனவும் கூறுவர்.

பகைவர் மொழியால் ஏமாந்துபோதல் கூடாதென்பதற்கு இவ்வாறு கூறினார். தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயறவும் தீரா இடும்பை தரும் என்றார் வள்ளுவர்.

(க-து) இங்குக் கூறியவாறு நடந்துகொள்வது உலகியலுக்கு நலந்தரும்.

ங.0. குணத்தைவிட்டுக் குற்றத்தை ஏற்றல்

துட்டவிக டக்கவியை யாருமே மெச்சவர்

சொல்லும்நற் கவியை மெச்சார்
 துர்ச்சனர்(கு) அகம்மகிழ்ந்(து) உபசரிப்பார் வரும்
 தூயரைத் தள்ளிவிடுவார்
 இட்டமுள தெய்வந் தனைக்கருதி டார்: கறுப்(பு)
 என்னிலோ போய்ப் பணிகுவார்
 ஈன்றதாய் தந்தையைச் சற்றும்மதி யார்: வேசை
 என்னிலோ காலில் வீழ்வார்:
 நட்டலா பங்களுக்கு(கு) உள்ளான பந்துவரின்
 நன்றாக வேபே சிடார்
 நாளும்ஓப் பாரியாய் வந்தபுத் துறவுக்கு
 நன்மைபல வேசெய் குவார்
 அட்டதிசை சூழ்புவியில் ஓங்குகலி மகிமைகான்
 அத்தனே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதலநினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அத்தனே-தலைவனே!, அருமை....தேவனே!, யாருமே துட்ட விகடக் கவியை
 மெச்சவர் எல்லோரும் தீய விகடக் கவியை மெச்சவர்- எல்லோரும் தீய விகடக்
 கவியைப் புகழ்வார்கள், சொல்லும் நல் கவியை மெச்சார்-புகழ்ந்து கூறத்தக்க நல்ல
 கவிஞனைப் புகழ்வார்கள், சொல்லும் நல் கவியை மெச்சார்-புகழ்ந்து கூறத்தக்க நல்ல
 கவிஞனைப் புகழ்மாட்டார்கள், துர்ச்சனர்(கு) அகம் மகிழ்ந்து உபசரிப்பார்-தீயவரை
 மனமகிழ்ச்சியுடன் ஆதரிப்பார், தூயரைத் தள்ளி விடுவார்-நல்லோரை
 ஆதரிக்கமாட்டார்கள், இட்டம் உள தெய்வந்தனைக் கருதிடார்-விருப்பமான தெய்வத்தை
 நினையார், கறுப்பு என்னிலோ போய்ப் பணிகுவார்-பேய் என்றாற் சென்று வணங்குவர்,
 ஈன்ற தாய் தந்தையைச் சற்றும் மதியார் பெற்றோர்களைச் சிறிதும் மதிக்கமாட்டார், வேசை
 என்னிலோ காலில் வீழ்வார்-பரத்தையென்றாற் காலில் விழுந்து வணங்குவார், நட்ட
 லாபங்களுக்கு உள்ளான பந்து வரின் நன்றாகவே பேசிடார்-இன்ப துன்பங்களுக்கு உட்பட்ட
 உறவினர் வந்தால் மனம் விட்டுப் பேசமாட்டார், ஒப்பாரியாய் வந்த புது உறவுக்கு நாளும்
 பல நன்மை செய்வார்-ஓப்புக்கு வந்த புதிய உறவினர்க்கு எப்பொதும் பலவகை
 நலங்களும் புரிவர், அட்ட திசை சூழ் புவியில் ஓங்கு கலிமகிமை-(இவை) எட்டுத்
 திக்குகள் சூழ்ந்த உலகில் கலியுகத்தின் பெருமை.

(வி-ரை) கவி-கவிபாடும் புலவன், இட்டம்: இஷ்டம் என்பதன் தற்பவம். அட்டம் என்பதும்
 அஷ்டம் என்பதன் தற்பவம் கறுப்பு-பேய் (உலகவழக்குச்சொல்)பேய் என்பதும்
 பேஎன்னும் (அச்சப்பொருளைத்தரும்) உரிச்சொல்லின் திரிபே ஆகும். துர்ச்சனர்(வட)-
 தீயர்.